CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Yield yourselves unto God, as those that are alive from the dead." Rom. 6 : 13

MAY 6th 1960 - No. 443 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

15th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

HET ANTWOORD

Met vreugde zien we dat de laatste tijd op veel plaatsen, het Evangelisatiewerk meer en meer de aandacht begint te krijgen, die het verdient.

Zoals U ziet, drukken we ons maar voorzichtig uit. Want we zijn nog lang niet, waar we zijn moeten.

Er zijn geen tekenen dat hele gemeenten of althans grote groepen in bepaalde kerken door de noodzaak van Evangelisatie zijn aangegrepen.

Er zijn kerkeraden die initiatief nemen in die richting.

Er zijn op meer dan één plaats Evangelisatie commissies, die een zekere activiteit ontwikkelen. Er zijn classicale Home Mission committees, die beginnen in te zien, dat het opstellen van het pulpitschedule voor vacante kerken, niet hun belangrijkste bezigheid is.

Er zijn af en toe Evangelisatieconferenties met, om met het Nederlandse weerbericht te spreken, lichte tot matige belangstelling.

Dat zijn allemaal stappen, laten we zeggen stapjes, heel kleine, voorzichtige, aarzelende stapjes in de goede richting.

In de goede richting! Op de enig juiste en goede weg!

Want een ware Christelijke Kerk moet een levende Kerk zijn, levend niet het minst door het getuigenis van haar Heiland en Koning in deze wereld.

Het is met de Kerk op deze wereld, een zaak van leven, *zelf leven en laten leven*.

De kerk is een "ark des behouds". En wij mogen er ons veilig en blij in weten, maar tegelijk moeten we erin op redding uit zijn. Dat laatste is natuurlijk niet gedaan, zo we slechts in de kerk op Zondag met krachtige stem zingen: Kom, ga met ons, en doe als wij!"

Maar hoe moet het en kan het tot energieke Evangelisatie arbeid komen.

Er zijn verschillende manieren om de zaak aan te pakken.

We hebben daar al eens eerder over geschreven. De lente 1960 is hier in Ontario nogal nukkig. Zo is het zomers warm, dan weer winters koud. Maar dat de zomer komt, staat vast. Dat is een prachtgelegenheid voor openlucht prediking. Op enkele plaatsen gebeurt dat al. Zou dat niet op groter schaal kunnen gedaan worden, in samenwerking met een koor, of een brassband.

Zo begeven we ons openlijk met het rijke Evangelie, dat ons is toevertrouwd midden in ons volksleven.

We kunnen ook trachten adressen te krijgen van mensen, van wie we weten dat ze nooit naar de kerk gaan.

We denken dan in de eerste plaats aan Hollanders. Ik denk, als we goed onze gedachten daarover laten gaan, dat we heel wat adressen zouden krijgen.

En dan? Hen bezoeken? Niet direct!

Laten we eerst eens lectuur sturen. Maar wat voor lectuur?

Nu komen we met iets, waarop we in dit artikel gaarne ieders aandacht willen vestigen.

Een poosje geleden is op intiatief van de classis Eastern Ontario in de Chr. Ref. Church en met hulp van ander classes in de Provincie een Evangelisatieblad, speciaal voor Hollanders in het leven geroepen getiteld: Het Antwoord.

Vandaar het opschrift boven dit artikel. Het is een Hollands blad, maar een blad van immigranten tot immigranten.

Het wil ingaan met het Evangelie op de noden en omstandigheden van onze medeimmigranten in Canada.

En daarom is het o.i. te verkiezen boven Evangelisatie lectuur uit Nederland.

De classes hebben met elkaar voor de oprichting van dit blad veel geld overgehad.

Nu gaat het er echter niet mee zoals het moest. Dat ligt niet aan het blad. Dat ligt ook niet aan de bereidwilligheid van de classes om het een financiele ruggesteun te geven voor de aanvangstijd. Dat komt door de geringe medewerking, die men uit de kerken zelf ondervindt.

Er zijn kerken, die een behoorlijk aantal exemplaren bestelden en er ook mee werken.

Maar deze kerken hebben daarvoor ook iets gedaan. Predikanten en kerkeraden en Evangelisatie Commissies waren actief in het verzamelen van adressen.

Hoe? Ze deden bv. een oproep in het bulletin. Ze gingen persoonlijk ook eens na, wie voor dat blad in aanmerking konden komen.

Zien we dit alles nu eens goed onder de ogen. Er ligt een blad klaar, om U te helpen in een Evangelisatie taak. Het ligt te wachten op de betrekkelijk weinige arbeid, die U hebt te doen om er adressen voor te vinden.

(Vervolg op pag. 2)

Dutch school children carry daffodils during their annual "Freedom Day" service of remembrance being held in the Allied Cemetery at Bergen op Zoom where many Canadian Servicemen, who fought for the liberation of the Netherlands are buried.

Remembrance-day in Holland

Fifteen years after the war, Dutch school children still observe with their parents the day when peace and liberty returned to their country. On May 4, school children went again in silent evening procession to lay flowers on the graves of nearly 4.000 Canadian soldiers.

The annual ceremony is one of the most touching manifestations one may witness in Holland. Spring in the Netherlands seems to lend particular warmth and color to the cemeteries. Through the years many Canadians have found it a rewarding experience to make a pilgrimage to the Canadian war cemeteries at Groesbeek and Holten. They are welcomed by the Dutch with gratitude and pride.

Like all other graves of the Allied war dead, the Canadian cemeteries in Holland are the charge of the Imperial War Graves Commission. They have been landscaped in some of the most beautiful corners of the country, on land which was granted in perpetuity by the Dutch government.

Groesbeek is a small city in eastern Holland, close to Nijmegen and Arnhem. Holten is close to Apeldoorn, the home of Holland's former Queen, Wilhelmina, and the place where armistice was signed in 1945 by Canadian General Foulkes.

Both Nijmegen and Arnhem have removed the scars of war damage. Nijmegen, one of the oldest cities of Europe, surrounds the hill where Charlemange once lived, and looked miles beyond to see his warriors sail down the mighty Waal River. From this hill one can now see the battlefield of World War II, the grounds and bridges which have become known throughout the world for one of history's fiercest fights. On a clear day, one can see Groesbeek with the Canadian war cemetery to remind one of those days.

As real as these cemeteries remind the people in Holland of the glorious liberation of our old country, so the immigrants of Dutch descent in Canada have in their hearts a lasting monument of gratitude for the Canadian liberators.

At the fifteenth anniversary of that joyful day we will remember the many Canadians who paid with their lives for our freedom.

Dr. Mlahleni Nijisane van de Universiteit van Natal en bestuurslid van de Zuid Afrikaanse Liberale Partij sprak onlangs op een anti-apartheidsvergadering te Toronto. Na afloop werd hem een briefje in de hand gestopt, waarin hij met moord bedreigd werd door "a Boer".

PRINCESS OPENS FLOWER SHOW

Well-known annual Dutch flower show "Keukenhof" is open to tourists again. Princess Irene of the Netherlands performed the opening ceremony. Daffodils are in full bloom and early tulips can be seen here and there. The peak of bulb season in the Netherlands is expected to be between April 20th and May 10th.

Meer licht op het Apartheids-probleem

In ons artikel "Zuid-Afrika" in het nummer van 14 April j.l. hebben wij het verlangen geuit, dat onze vrienden in dat land ons zouden willen inlichten over de gebeurtenissen aldaar, die voor enige weken de pers over vrijwel de gehele wereld in beroering hebben gebracht. In weerwil van alle critiek, die er op de politiek van de Zuid-Afrikaanse regering werd en wordt geuit, meenden wij ons van een oordeel te moeten onthouden, tot ons meer bijzonderheden ten dienste zouden staan.

Dr. A. J. Van Rooy, redactiesecretaris van "Woord en Daad", het Zuid-Afrikaanse maandblad voor het Christelijk gezin, heeft ons nu een brief met een artikel gezonden. Bovendien ontvingen wij een andere brief met krantenknipsels over de uitwijzing van Norman Phillips, de Zuid-Afrikaanse verslaggever van de Toronto Star. Wij willen niet zeggen, dat nu alle vragen zijn beantwoord, doch wij hebben ons wel een duidelijker beeld van de daar heersende toestanden kunnen vormen.

Wij laten hier eerst de brief van Dr. Van Rooy volgen, terwijl wij elders in dit nummer het artikel afdrukken, hetwelk is ondertekend door de "Suid Afrikaanse Calvinistiese Nuusdiens." Beide hebben wij in het Nederlands overgezet.

"Onmiddellijk na ontvangst van Uw brief, heb ik een stuk geschreven en ik hoop dat U dit kunt plaatsen. Het is niet de bedoeling om te trachten Zuid-Afrika in alle opzichten vrij te pleiten; er zijn in het verleden zeer ernstige fouten gemaakt en daar moeten wij vandaag voor boeten. Het is echter duidelijk, dat wij een grote nieuwe toekomst tegemoet gaan; het is werkelijk een voorrecht voor een Calvinist om momenteel in Zuid-Afrika te zijn.

U kunt ervan verzekerd zijn, dat wij Uw goede gezindheid en de houding van Uw blad hoog achten en waarderen."

Wij zijn oprecht dankbaar voor deze goede verstandhouding, doch voegen hier dadelijk aan toe, dat dit uiteraard geen invloed mag hebben op de vorming van ons oordeel. Na zorgvuldige lezing van al hetgeen wij nu hebben, zijn wij echter in feite gesterkt in het vermoeden, dat wij reeds hadden bij het schrijven van ons artikel in ons nummer van 14 April. De vele berichten die wij nu al enige weken hebben gelezen, gaven ons sterk de indruk, dat de onlusten werden aangewakkerd door duistere figuren, die het meer om de onlusten dan om het recht of de lotsverbetering te doen was. Wij hadden meermalen de gedachte, dat wat plaats vond, veelal een gevolg was van provocatie. Zulke toestanden scheppen dan zo gauw de mogelijkheid, dat de politie haar bevoegdheden overschrijdt. Natuurlijk is die niet juist, en als dit in Zuid-Afrika het geval geweest zou zijn, mag men dit niet goedpraten omdat het Zuid-Afrikaanse volk ons zo verwant is. Dat zou gelijk staan met het toepassen van een tweeërlei moraal, wat altijd uit de boze is.

Maar afgezien van het feit, of dit al dan niet in Zuid-Afrika plaats vond, is ons opnieuw gebleken, dat het optreden van de politie ter handhaving van het gezag, vereenzelvigd werd met de apartheidspolitiek van de regering. Wij zijn in de afgelopen weken herhaaldelijk getuige geweest van het volkomen vermengen van deze twee begrippen. Deze twee zijn niet hetzelfde, en scherpe onderscheiding is hier geboden.

In dit verband lazen wij een interessant artikel in "The Daily Colonist", een in Victoria, B.C. uitgegeven dagblad. Een onzer lezers was zo vriendelijk ons dit te zenden. Het betreffende artikel is van de hand van R. W. Hamblett, een Canadees die 10 jaar voor een Canadese firma in Zuid-Afrika heeft gewoond en gewerkt. Wij kunnen

(Vervolg op pag. 3)

SCHOLARSHIPS FOR CANADIAN NATIONALS

The Netherlands Government has offered two scholarships for Canadian nationals to study in Holland 1960-1961; in previous years one scholarship was offered.

University students, research workers and other categories such as architects, painters, musicians, etc. are eligible. University students and research workers should be pursuing graduate or post-graduate studies. Creative arts students should have sufficient training and experience to follow advanced courses in their art. It is recommended that the successful candidate acquire some knowledge of the Netherlands language before departure from Canada.

Applications should be sent to the Netherlands Embassy, 12 Marlborough Avenue, Ottawa, Ont.

Visitors from overseas

Among the many travelers, who will visit us this year there are four which have a large circle of friends in Canada and whose coming should be of interest to many immigrants from The Netherlands. They are Mr. and Mrs. G. W. Kaemingk of Hoogeveen, Mrs. Leny Berghuis of Barendrecht, and Mr. T. Cnossen of 's Gravenhage. None of them really needs to be introduced. They have become widely known and respected for their devoted interest in immigration to Canada and to other countries.

The Kaemingks are coming first. They will travel by boat and are expected in Montreal on the 9th of May. It is not known at the time of writing for which specific purpose they are coming to Canada but we may be sure they have more in mind than a mere visit to relatives. Many from the Eastern part of Holland should be glad to show them the same hospitality that the Kaemingks have lavished on others for so many years.

Mrs. Leny Berghuis is the widow of Mr. J. Berghuis, who has been principal of an Agricultural school and member of the board of the Christelijke Emigratie Centrale. She will bring a group of people, members of the "Nederlandse Christelijke Reisvereniging", across the ocean and accompany some of them even as far as Edmonton. As a member of the "Nederlandse Christelijke Vrouwenbond" she is interested in meeting the wives of Dutch immigrants in their homes and in their societies. She should like to hear from individuals and groups of opportunities to meet with them and discuss matters of common interest. She can be reached in Canada through the office of the secretary of the Immigration Committee at 304 Dundas St. W., Trenton, Ont. Mrs. Berghuis will arrive in Montreal on June 3rd.

Mr. T. Cnossen has recently been in Napels, Italy, to attend a meeting of the International Conference for European Migration. For the sake of emigration he has travelled to the ends of the earth and has written a large number of articles and books on his experiences abroad. It is understood that he will visit Canada in an official capacity and again, of course, promote the cause of emigration as he has done in so many ways in the past and for which task he is so eminently fit.

He will travel by jet plane and is expected in Montreal on the 13th of June.

May all of them have a safe journey across the treacherous waters of the Atlantic and enjoy a pleasant and fruitful visit in our country.

J. VanderVliet.

BAZAAR TE HAMILTON VOOR HET WORLD REFUGEE YEAR

Men verzoekt ons mede te delen:

In het kader van het World Refugee Year heeft Hamilton, Ont. op zich genomen Camp Waidmannsdorf in Oostenrijk te adopteren. Alle kerken en organisaties in deze plaats zijn uitgenodigd inzamelingen te houden, en in verband hiermede zal er ook een bazaar worden gehouden in de Armouries aan James St. North op Zaterdag 7 Mei a.s., van 's morgens 10 uur tot 's avonds 9.30. Om 2 uur 's middags wordt er een veiling gehouden.

Allerlei artikelen zijn te koop, zowel nieuwe als gebruikte. De gehele opbrengst zal aan het Comité van Hamilton worden overhandigd.

Het Antwoord

(Vervolg van pag. 1)

Maar . . . het zal net zo snel, of nog sneller moeten verdwijnen dan het verscheen, wanneer wij er niet actief voor worden.

Lezers, wanneer we maar beginnen, dan gaat het werk vanzelf groeien onder onze handen.

Naar mijn gedachten, moeten er velen onder U zijn, die het stilzitten, wat betreft de Evangelisatie, onrustig maakt. Kan dit wel! Mag dit wel?

Ze denken aan de melaatsen voor de poort van het hongerende Jeremia: "Dat is een dag voor goede boodschap, en wij houden ons stil".

Maar velen weten ook niet hoe deze arbeid aan te vatten. Hier is "Het Antwoord" op die vragen. Begint met "Het Antwoord".

Als U dat eens een paar maanden gebruikt hebt ter verspreiding, dan gaat U ook op huisbezoek. En zo komt ge van het één op het ander.

A. W. Schaafsma

NIEUWE STARTBAAN

Een nieuwe, bijna 4 km. lange startbaan werd deze maand te Schiphol geopend, waardoor het mogelijk wordt gemaakt voor zelfs het grootste straalvliegtuig om onder vrijwel alle weersomstandigheden bij Amsterdam te landen. De bouw van deze startbaan duurde drie jaar en kostte meer dan 20 millioen gulden.

Lezers schrijven:

"Verder heeft Calvinist-Contact ons zelf voordeel aangebracht, nl. door een oproep om een opstel te schrijven voor de Wereldomroep Nederland. Ik deed er aan mee en laat ik nu de Hoofdprijs gekregen hebben; een pracht van een transitradio van $80.—. We hebben er vooral veel plezier van doordat je Holland zo zuiver kunt krijgen . ."

Mrs. J. Stroomenbergh
Sarnia, Ont.

Onze hartelijke felicitatie, Mrs. Stroomenbergh! Red.

FARM-NOTITIES

● De uitvoer van landbouwproducten van Canada was in 1959 hoger dan het gemiddelde van de laatste vijf jaar, hoewel het minder was dan in 1958. Het totale bedrag van de uitvoer was 970 millioen dollar en in 1958 1034 millioen dollar. Gemiddeld over de jaren 1955—'59 is het $ 945 millioen per jaar.

Granen werden uitgevoerd ter waarde van 604,5 millioen dollar, 25 millioen dollar minder dan in 1958. De uitvoer van levende dieren beliep een waarde van 54,7 millioen dollar tegen 100,8 millioen dollar in 1958.

De bedragen voor de uitvoer van zuivelproducten en tabak overtroffen die van het vorig jaar.

Van de totale uitvoer ging 31,4% naar Engeland, 22,3% naar Amerika en de overige 46,3% naar 100 verschillende andere landen.

● Er is behoefte aan meer boomgaarden in Nova Scotia. Gedurende de laatste 20 jaar zijn meer vruchtbomen omgehakt dan nieuwe aangeplant. Dit was het gevolg van internationale regelingen, waardoor de uitvoer van appels naar Europa beperkt werd. Nu er nieuwe, ruimere regelingen op dit gebied bereikt zijn, is er een goede gelegenheid voor de opbouw van goede boomgaarden in Nova Scotia, aangezien er thans nog slechts ongeveer een derde van het aantal vruchtbomen, dat in 1939 bestond, in leven zijn.

Bovendien wordt er in het algemeen minder zorg besteed aan de boomgaarden dan vroeger. Nieuwe boomgaarden en vernieuwde belangstelling voor de fruitteelt zou deze bron van inkomsten opnieuw kunnen doen vloeien. Belangrijk is het te letten op de juiste grond en op een goede samenstelling van de boomgaard in verband met de noodzaak van kruisbestuiving.

● Het toenemend gebruik van aardappelsoorten die onvatbaar of bestand zijn tegen de meest voorkomende virusziekten heeft een gunstige invloed op de productie in het algemeen. De drie soorten die het meest gebruikt worden voor het kweken van goedgekeurd pootgoed zijn Sebago, Katahdin en Kennebec, die alle drie zelden in hun knollen "net-necrose" vertonen bij aantasting door de bladrolvirus, hoewel ze voor deze ziekte niet onvatbaar zijn.

Wel zijn ze alle drie bestand tegen het A-virus, dat in combinatie met X-virus de veroorzaker is van "mild mosaic" in het loof. Zij zijn, evenals Russett Barbank, de soort die op de vierde plaats komt, bestand tegen Y-virus, dat in combinatie met X-virus de ernstige "rugose mosaic" ziekte veroorzaakt.

Gedurende de afgelopen 20 jaren hebben deze soorten de plaats ingenomen van soorten als Green Mountain en Irish Cobbler, die nu op de vijfde, resp. zevende plaats komen.

Het planten van Tomaten

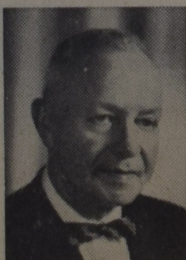
Het Plant Research Institute te Ottawa bericht, dat proeven hebben uitgewezen, dat de opbrengst van tomaten beïnvloed wordt door de wijze van planten. In 1958 werden op het Horticultural Substation te Smithfield, Ont. proeven genomen met de soort Ferguson. De tomaten werden geplant in een verhouding van 2900, 4350 en 8700 planten per acre en de helft van het proefveld werd kunstmatig bevochtigd. De rijen waren allemaal met 5 voet tussenruimte, maar de afstanden tussen de planten in de rij waren resp. 3 voet, 2 voet en 1 voet.

De oogst tot 10 September toonde aan, dat de dichtere beplanting 70 procent meer opbracht bij bevloeiing en 48 procent meer dan de wijde beplanting, zonder bevloeiing. Met bevloeiing werd van de 5 bij 3 voet beplanting 15 ton verkoopbaar fruit geoogst per acre in de periode tot 20 September. Dezelfde opbrengst werd op het veld met de 5 bij 2 voet beplanting behaald op 16 September en bij de 5 bij 1 voet beplanting op 12 September. Deze opbrengst werd bij de 5 bij 1 voet beplanting zonder irrigatie pas behaald op 30 September.

In 1959 werden de proeven voortgezet met een standaard beplanting van 5 bij 3 voet (2900 planten per acre) en met een bezetting van 5800 en 11600 planten. Voor 5800 planten per acre werden twee manieren van beplanting toegepast, namelijk gewone rijen met 5 voet tussen ruimte en een tussenruimte tussen de planten in de rij van 1½ voet en een systeem van twee rijen met een afstand van 1½ voet voet en de planten 3 voet apart in de rijen terwijl tussen de paren van rijen een afstand van 5 voet aangehouden werd. Voor 11.600 planten per acre werd dit laatste systeem toegepast met een plantafstand in de rij van 18 inches.

Zonder irrigratie had het aantal planten per acre weinig invloed op de opbrengst. Met irrigatie brachten de 11600 planten per acre ongeveer 40 ton verkoopbaar fruit op en de 5800 planten 27,5 ton. De standaard beplanting bracht 24 ton op.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

INGEZONDEN:

De Chr. Sociale Organisaties

Als reactie op de summiere rapporten, door de vier Chr. Sociale Organisaties in Canada gegeven voor Calvinist-Contact en voorkomende in het nummer van April 29, 1960, gaarne het volgende.

Allereerst mijn grote waardering voor wat C.C. hierin gegeven heeft, niet alleen aan zijn lezerskring, maar ook aan de Chr. Soc. beweging in Canada als geheel. C.C. heeft laten zien, dat het als blad niet wil verstarren in een van de verschillende mogelijkheden, maar dat het geschikt is om leiding te geven aan de verdere uitbouw van de Chr. Sociale actie in dit, in zo veel opzichten, voor ons toch altijd nog vreemde land. Ik kan U niet zeggen, hoe blij ik met dit nummer van C.C. ben.

Het mag hier echter niet bij blijven; dit nummer is bedoeld om een verder gesprek op gang te krijgen — en ik twijfel er ook niet aan, of het zal lukken. Voorlopig zullen wij het, naar mijn gedachte, moeten hebben van een eerlijke uitwisseling van onze gedachten, gedachten, die veelal nog geheel groen zullen blijken te zijn, maar die toch in die uitwisseling kunnen gaan rijpen tot een bepaalde lijn of een bepaald plan. De zaak is immers: geen van de vier oplossingen bevredigt tenvolle. Er is voor al de vier oplossingen iets te zeggen; maar er is ook tegen alle vier iets in te brengen. We zijn nog in het stadium van zoeken en tasten.

Er moet dus een gelegenheid komen, waarin wij naar elkaar kunnen luisteren en van gedachten kunnen wisselen. Waarin onze ideeen aangaande de verdere uitbouw van de Chr. Sociale organisatie in Canada kunnen rijpen.

Naar mijn gevoelen is het stichten van een soort federatief verband daarbij niet de meest voor de hand liggende daad. Het moet wel die richting uit, maar we moeten daar geloof ik maar niet mee beginnen. Als je eenmaal een Federatie hebt, dan moet zij iets gaan doen, en dan komen in dit grote Canada de problemen pas.

Ik zou graag het pleit willen voeren voor een CONTACT-ORGAAN, een periodiek, ev. gestencild, dat op gezette tijden nieuws brengt van het Chr. Sociaal front in Canada, artikelen doorgeeft uit de organen van de verschillende Chr. Sociale Organisaties, en in elk verschijnend nummer op zijn minst één artikel bevat over een sociaal onderwerp, waarop terdege door de schrijver is gestudeerd; een artikel dus, dat ons verder brengt; dat niet, zoals maar al te veel artikelen, bestaat uit wat aaneengeregen kreten, maar een rustige diepgaande beschouwing is van een actueel onderwerp, met een wetenschappelijke Bijbelse fundering. Aan dergelijke studies is onder ons een geweldige behoefte. Ook de verschillende Chr. Sociale Organisaties zullen er hun winst mee kunnen doen, door de hoofdzaken ervan door te geven aan hun eigen leden in hun eigen organen.

Ik kan me indenken, dat U zegt: Maar moet daar nu beslist een afzonderlijk orgaan voor komen? Kan dat niet in C.C. of in de bestaande organen van de verschillende Chr. Soc. organisaties?

Het lijkt mij vooralsnog beter, hier een afzonderlijk orgaan voor te creeëren. Juist in verband met de omstandigheid, dat de verschillende richtingen elkaar nog wat moeten leren vinden; en ook in verband met de omstandigheid, dat in Verenigings-organen een rustige bezinning op principiele punten dikwijls niet wel mogelijk blijkt te zijn; men spreekt daarin maar al te gauw weer naar zichzelf toe en vlucht daarin maar al te gauw in een onvruchtbare defensieve houding.

Het gaat me ook niet om een keurig uitgevoerd blad, maar om een eenvoudig, maar degelijk, ev. gestencild Contactorgaan; waar iedereen, die wat verdergaande belangstelling heeft voor Sociaal-economische vragen een abonnement op kan nemen.

Indien voor een dergelijk orgaan een redactie gevonden kan worden, die weet samen te binden, is het ongetwijfeld een belangrijke stap in de goede richting.

(Rev.) D. N. Habermehl

APARTHEID

(Vervolg van pag. 1)

dit artikel helaas niet in zijn geheel overnemen, doch moeten volstaan met het quoteren van enkele passages. Dit is wat Mr. Hamblett o.m. schrijft:

"The policy of 'apartheid' ('sep-"arateness') is, in its essence, sup-"ported by the whole white popu-"lation of the Union, regardless of "national origine. It is in danger "of becoming inseparably associa-"ted with abuses and brutalities. "'Apartheid' is possible without "brutality.

"Here is a country, within whose "borders are held an unmixable "mixture — nine and a half million "Bantu; a million and a half Cape "colored; half a million Asiatics "(originally from India) and three "million whites.

"At the present stage of human "progress it seems inevitable that "for many years, perhaps genera-"tions, there must be a separate "development of cultures — 'apart-"heid'.

"Racial equality is another mat-"ter entirely. Population figures "stress the magnitude of the task "of bringing equality to the colored "peoples. The financial implica-"tions alone are staggering. In "Canada, at income tax time, we "are mighty tax conscious. We "think taxes are high. How high "will they be for 3.000.000 whites "bearing the tax burden of uplift-"ing the standards of 10.000.000 "coloreds? In the main it is the "white population that pays the "taxes. The problem demands "patience, understanding and a "high degree of economic skill, "rather than violent condemnation.

"At the coming meeting of prime "ministers offers of financial as-"sistance on the most favorable "terms to provide schools, housing, "hospitals, etc. would at least pro-"vide South Africa with tangible "tokens of the goodwill of the Com-"monwealth towards her."

Ook na nauwkeurige kennisname van al hetgeen waarover wij thans beschikken, achten wij ons niet gerechtigd een veroordeling van de apartheidspolitiek uit te spreken. Zoveel is nu wel duidelijk, dat apartheidspolitiek niet is of behoeft te zijn een verheerlijken van de ene, en een kleineren van de andere mens op grond van het verschil in huidskleur. Ware het dat, dan zou het veroordeeld zijn. Maar apartheidspolitiek is het voeren van een beleid, waarbij zowel blanken als gekleurden kunnen leven en zich ontwikkelen naar eigen aard. Dat is heel erg moeilijk en daarom heeft de Zuid-Afrikaanse regering veel wijsheid nodig, die wij haar van harte toewensen. Het gaat hier niet om een economisch stelsel. Het gaat hier om een practische vorm van samenleven van mensen, die — ook al hebben zij respectievelijk een witte, bruine of zwarte huidskleur — ieder voor zich drager zijn van het beeld van God.

D. F.

On Your Way

PLACING OUR PROBLEMS BEFORE THE LORD

Matthew 11:2, 3

John the Baptist has no equal among God's people and he is a man of conflict. He stood very close to Him Who trod the wine-press alone. He was devoted with his whole life and person to the King of Kings and he obtained his reward. He stood in the presence of the Triune God as no other man ever did, but he could not solve the problems that troubled his disciples and himself. There is but one Way to receive certainty. John sent his disciples to Jesus with the question: "Art Thou He that should come or do we look for another." John was great among God's servants; the Saviour declared: "that among those born of women there was no greater" but John goes to Jesus to obtain the knowledge needed. John heeded the words: "Come unto Me all ye that are burdened and heavy laden and I will give you rest." Jesus alone is the answer to the problems and the conflicts within our hearts as well as outside.

Many pages have been written by wise scholars about John sending his disciples to jesus with the well known question. These studies and comparisons undoubtedly have their value although they may tend to turn the attention away from the part that is most important. John sent to Jesus to obtain an answer to his problem. We shall never be able to settle the question whether it was John's concern for his disciples or his own disturbed heart, that caused the sending of this delegation, although we may well remember that Abraham the father or all believers faltered near Egypt; that David the friend of God sinned grievously, that Peter the rock apostle denied his Lord. The cry of Job for God's justice is common to all believers who fail to see the Christ, God's Son bearing the burden alone.

It provides comfort to observe John the Baptist when he is not able to solve the problems, when he cannot supply the answer. He seeks his knowledge by the Christ. It is still worthwhile to ponder the life of this man of conflict. In his disturbance he goes to Him Whom he trusts to supply the answer. Whether great or small among men; whether great or small problems disturb us, the only way to receive a satisfying, soul heartening answer is to go to the Word of God. Jesus Christ is the Word.

J. Vander Meer

It only takes a little love
to make this life more sweet.
It only takes a little cheer
to make the day complete.
It only takes a little smile
to brighten all the day.
So plan a little bit of each
for all who come your way.

Twee Keer Lachen

Van tijd tot tijd verschijnt in deze rubriek een tekening, die zonder verdere uitleg U aan het lachen moet brengen. Het is de bedoeling, dat U, nadat U uitgelachen bent, in enkele woorden, dus zo kort mogelijk, een passend onderschrift onder het plaatje schrijft, het geheel uitknipt en aan ons toezendt. Het door ons meest gewaardeerde onderschrift wordt bekroond met plaatsing in ons blad en een boek als prijs voor de inzender(ster).

De vorige keer plaatsten we onderstaand plaatje, waarop verschillende inzendingen binnenkwamen. Het beste vonden we de slagzin die we er onder afdrukken:

All I need now is some tonic to grow tall.

Inzender: Pauline Heeringa, 52 Wardrope Ave. S. Stoney Creek, Ont.

En hier volgt dan meteen de nieuwe uitnodiging om te lachen en te laten lachen:

Inzender: ....

ZIEKENHUISVERZEKERING IN 14 TALEN

"De fundamentele feiten omtrent de Ontario ziekenhuisverzekering" worden thans volledig uiteengezet in een handige brochure in veertien talen, speciaal ontworpen ten behoeve van de nieuw aangekomenen in Ontario. Om er zeker van te zijn dat nieuw aangekomenen onverwijld de belangrijkheid inzien om zich te laten inschrijven voor ziekenhuisverzekeringsbaten, heeft de Ontario Services Commission de noodzakelijke inlichtingen gedrukt in het Engels, Czechisch, Deens, Hollands, Fins, Frans, Duits, Grieks, Hongaars, Italiaans, Pools, Portugees, Servisch-Kroatisch en Ukrainisch. Volgens de federale immigratie authoriteiten, die hun volledige medewerking verlenen in het distribueren der brochures, zijn bovenstaande de meest overheersende talen onder de nieuw aangekomenen in Ontario.

De commissie hecht zoveel belang aan dit kleine blauwe pamflet dat het nagenoeg voor iedereen die zich in de provincie zal gaan vestigen onmogelijk zal blijken om geen exemplaar daarvan te ontvangen.

Ze zullen verkrijgbaar zijn op de immigratiekantoren zowel in Europa als in Ontario. Ethnologische verenigingen en kerkelijke organisaties over de gehele provincie werden verzocht de brochures onder hun leden uit te geven teneinde er zeker van te zijn dat geen enkele nieuwe inwoner in twijfel verkeert omtrent hetgeen hij dient te doen om bescherming middels ziekenhuisverzekering te verkrijgen.

De 19 landen welke deel uitmaken van de "Conference Europeenne des Administrations des Postes et des Telecommunications", waaronder Nederland, hebben besloten in September van dit jaar een Europa-postzegel uit te geven. Deze postzegel zal in alle landen dezelfde voorstelling dragen, waarvoor gekozen is het ontwerp van de Finse kunstenaar P. Rahikainen. Het hoofdmotief van dit ontwerp is een wiel met negentien spaken.

TWEE TEGEN EEN

Een handelsverdrag met Rusland

Minister Gordon Churchill heeft vorige maand in Moskou een handelsverdrag met Rusland ondertekend. Op papier lijkt dit verdrag heel gunstig voor Canada, maar het is veel minder gunstig dan het vorige verdrag, hoewel dat door Rusland niet ten volle is nageleefd.

Het oude verdrag werd gesloten in een tijd toen Rusland buitengewoon begerig was een dergelijke overeenkomst te sluiten. Blijkbaar bemerkten de Russen daardoor te laat, dat zij aan het kortste eind trokken. Rusland kocht goederen van Canada ter waarde van millioenen dollars, terwijl Canada bijna niets afnam van de Sovjet Unie. Maar dit keer waren de rollen in zoverre omgekeerd, dat het Canada was, die graag een nieuwe overeenkomst wilde. Rusland wilde daarvan niets weten tenzij op betere voorwaarden en zodoende heeft Canada thans grotere verplichtingen tegenover Rusland op zich genomen dan de vorige maal.

Van Canadese zijde werd er bij de Russen sterk op aangedrongen, het verdrag te vernieuwen, dat in Februari vorig jaar was afgelopen. Geen wonder, men zag Rusland tarwe kopen in andere landen, terwijl onder het vorige contract de Russen zich hadden verplicht tot een aankoop van tarwe voor een waarde van 50 millioen doolar over drie jaar, waarvan nog ongeveer 10 millioen dollar niet was afgenomen.

Maar de Russen hadden er genoeg van. Tenslotte zwichtte Canada voor de eis, dat Canada dan tenminste van Rusland goederen zou moeten kopen ter waarde van de helft van wat Rusland uit Canada zal importeren. Het is dus nog twee tegen één, terwijl het vorige verdrag in de praktijk neerkwam op een verhouding van ongeveer vijf tegen één.

Er bestaat geen zekerheid, dat Rusland zich ditmaal aan de overeenkomst zal houden. Het is zelfs nog af te wachten, wat Rusland zal doen; of het zelf zal bepalen hoeveel het zal importeren van Canada of dat het zal afwachten, hoeveel Canada in Rusland koopt om daarnaar zijn eigen inkopen te regelen. Canada heeft in deze touwtrekkerij de handicap dat het een vrij land is. In Rusland zijn alle importfirma's staatszaken die van bovenaf geregeld worden en op bevel van de regering handelen, maar de Canadese regering is voor de uitvoering van dit handelsverdrag toch in grote mate afhankelijk van de vrije zakenwereld, die allereerst naar concurrerende prijzen e.d. vraagt.

☆

Tegelijk met de ondertekening van dit verdrag kwam de benoeming van Mr. William John Van Vliet, een Canadees met een Nederlandse naam, als eerste Handelscommissaris van Canada in Rusland. Het is de bedoeling met deze benoeming zowel als met het verdrag, dat de handel tussen de beide landen uitgebreid en meer gevarieerd zal worden.

De heer Van Vliet heeft daarin een moeilijke taak. Rusland en Canada zijn twee landen die in vele opzichten op elkaar gelijken en zeker in de aard van de goederen die zij kunnen exporteren. Daarom is handel tussen de beide landen moeilijk. Canada kocht vorig jaar van Rusland slechts voor twee en een kwart millioen dollar, voornamelijk bont, ijzer, chroomerts en enkele gefabriceerde goederen. Deze invoer zal verdubbeld moeten worden alleen al om een uitvoer naar Rusland van 7 millioen dushel tarwe mogelijk te maken onder de nieuwe regeling.

Vorig jaar exporteerde Canada naar Rusland goederen ter waarde van $ 12.750.000, voornamelijk tarwe, gerst, staal, nikkel, en chemische artikelen.

☆

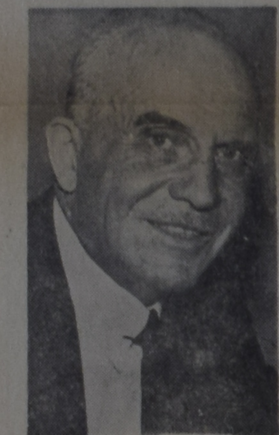
Minister Churchill geraakte in moeilijkheden toen hij in Moskou aankwam en volgens de pers verklaarde, dat Canada eventueel bereid was, uranium aan Rusland te verkopen als dat gevraagd werd. Deze verklaring verwekte grote verbazing, zo niet erger, in Ottawa en Washington. Uranium staat op de lijst van strategische zaken, waarvan Canada, in overleg met de Ver. Staten, besloten heeft, niets te leveren aan Communistische landen. Mr. Churchill zei later, dat hij het alleen maar bij wijze van grapje gezegd had. Terug in het vaderland verklaarde de Minister in het Parlement, dat dit hele verhaal door een journalist uit zijn duim gezogen was.

☆

Een groep van elf prominente Canadezen op het gebied van electriciteit zal op 14 Mei vertrekken voor een 19-daagse studiereis door Rusland. Zij vliegen van London (Engl.) naar Moskou in een Russisch straalvliegtuig en zullen in Rusland verschillende bedrijven en bouwwerken op het gebied van waterkracht en atoomcentrales bezoeken. De leider van de groep, Mr. James S. Duncan, chairman van de Ontario Hydro-Electro Power Commission zei, voor zijn vertrek: "Ik ben er zeker van dat onze reis interessant en leerzaam zal zijn en van grote waarde in dit gebied, waar Rusland belangrijke technische vooruitgang heeft gemaakt."

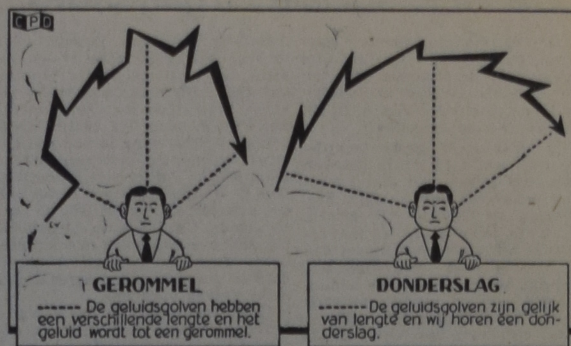
Bergen tarwe worden jaarlijks verscheept vanuit Canada. Hoeveel zal ervan in het Russische brood terecht komen?

Gordon Churchill

een pijnlijk grapje.

Het Onweer

Waarom horen wij het rommelen of donderen?

De bliksemstraal schiet door de lucht en wij mensen kijken met ontzag naar boven. Wat wij echter niet beseffen is dat deze bliksemstraal een hitte van ca. 6000 graden C. met zich mee voert en de luchtdeeltjes zo snel in beweging brengt dat deze zich met een snelheid van niet minder dan ca. 330 m. per seconde voortplanten. Dan horen we de donder, of soms het gerommel, dat ontstaat door de verschillen in luchtdruk, die langs de baan van de bliksemschicht worden opgewekt. Geheel afhankelijk van de aard van de bliksem horen wij dit geluid nu als het bekende gerommel of de harde donderslagen. De tekening geeft een duidelijk voorbeeld van dit verschijnsel. Het is de "vorm" van de bliksem in de lucht die deze verschillen in geluid doet ontstaan. Bij een zeer grillige bliksem is het duidelijk dat de tijd die het geluid nodig heeft om ons oor te bereiken verschillend van duur is. Dat geeft dan voor ons gehoor het gerommel. Trekt de bliksem in een grote boog over ons heen dan heeft het geluid practisch overal een gelijke afstand te overbruggen en wij ondergaan dit dan als de donderslag.

Op zee en aan de kust worden de geluidsgolven niet gebroken door de aanwezigheid van steden, bomen etc. Hier hoort men dan ook minder gerommel, maar veel meer de donderslagen. Gewoonlijk hoort men het onweer niet verder dan over een afstand van ca. 25 km.

Olie uit de zee

Onderzoekingen van de bodem van de Noordzee aan de Nederlandse kust hebben voldoende hoop gegeven op het vinden van olie om met proefboringen te beginnen. De Nederlandse Petroleum Maatschappij, die productieve olievelden bezit in verschillende plaatsen van Nederland, zal volgend jaar op drie plaatsen met proefboringen in de zee beginnen.

OLIE EN HOUT IN NEDERLANDS NIEUW GUINEA

Deskundigen die onlangs een onderzoekingstocht in Nieuw Guinea hebben volbracht verklaarden dat zij op grond van hun bevindingen de mogelijkheid zien, dat bosbouw een van de pilaren van welvaart voor Nieuw Guinea zou kunnen zijn.

De hoeveelheden olie die in Nieuw Guinea gevonden worden zijn veel kleiner dan de Nederlands Nieuw Guinea Olie Maatschappij gehoopt had. Het uitvoerige en kostbare onderzoekingswerk dat door de maatschappij van 1935 tot 1959 werd uitgevoerd in de verafgelegen en nauwelijks toegankelijke streken zal worden beeindigd. De maatschappij zal zich nu concentreren op de productieve olievelden, zodat aanzienlijk minder personeel nodig zal zijn. Momenteel werken bij deze maatschappij ongeveer 3000 personen, waarvan 95 procent geen Europeanen zijn.

De Achttien Doden . . .

(Ter gedachtenis aan de ondergrondse strijders)

EEN cel is maar twee meter lang
en nauw twee meter breed,
wel kleiner nog is het stuk grond
dat ik nu nog niet weet,
maar waar ik naamloos rusten zal,
mijn makkers bovendien,
wij waren achttien in getal,
geen zal den avond zien.

O, lieflijkheid van lucht en land,
van Hollands vrije kust —
ééns door den vijand overmand,
vond ik geen uur meer rust;
wat kan een man, oprecht en trouw,
nog doen in zulk een tijd?
Hij kust zijn kind, hij kust zijn vrouw
en strijdt den ijdelen strijd.

Ik wist de taak die ik begon
een taak van moeiten zwaar,
maar 't hart dat het niet laten kon
schuwt nimmer het gevaar;
het weet hoe eenmaal in dit land
de vrijheid werd geëerd,
voordat een vloekb're schennershand
het anders heeft begeerd,

voordat die eden breekt en bralt
het misselijk stuk bestond
en Hollands landen binnenvalt
en brandschat zijnen grond,
voordat die aanspraak maakt op eer
en zulk germaans gerief,
een land dwong onder zijn beheer
en plunderde als een dief.

De rattenvanger van Berlijn
pijpt nu zijn melodie;
zowaar als ik straks dood zal zijn,
de liefste niet meer zie
en niet meer breken zal het brood
noch slapen mag naast haar —
verwerp al wat hij biedt of bood,
de sluwe vogelaar.

Gedenkt, die deze woorden leest,
mijn makkers in den nood
en die hun nastaan 't allermeest
in hunnen rampspoed groot,
zoals ook wij hebben gedacht
aan eigen land en volk,
er komt een dag na elken nacht,
voorbij trekt ied're wolk.

Ik zie hoe 't eerste morgenlicht
door 't hoge venster draalt —
mijn God, maak mij het sterven licht,
en zo ik heb gefaald,
gelijk een elk wel falen kan,
schenk mij dan Uw genâ,
opdat ik heenga als een man
als ik voor de lopen sta.

JAN CAMPERT.

BOEKBESPREKING

Ds. H. Veldkamp:

"DE BOER UIT TEKOA"

Over het boek Amos.

Derde ongewijzigde druk.

Uitg. T. Wever, Franeker.

De boeken van Ds. Veldkamp hebben altijd een goede ingang gevonden. "De Boer uit Tekoa" over het boek Amos is geen uitzondering.

Al verscheidene jaren was dit boek niet meer verkrijgbaar, en een derde druk zal voor velen welkom zijn. Veldkamp heeft de gave om de profetieen levend te maken voor de lezer: een combinatie van boeiende stijl, exegese en schriftinzicht.

Dit boek zal dan ook met zegen gelezen worden, niettegenstaande de *enkele zwakke kanten.*

Want die zijn er ook in dit boek.

De schrijver streeft m.i. iets te hard naar een pakkende toepassing, die dan soms geforceerd is, en zo zijn waarde verliest.

Bijvoorbeeld, waar Moab geoordeeld wordt "wijl hij tot kalk heeft verbrand de beenderen van Edom's koning" (2:1). Toepassing: de huidige praktijk van lijkverbranding is uit de boze, wat nog verder uitgewerkt wordt totdat de schrijver tenslotte belandt bij de conclusie, dat de kerk zelf ook een *lijk* kan zijn: "de kerk des Heren dorre doodsbeenderen . . ."

Nog een voorbeeld van twijfelachtige toepassing: de gruwel van de Ammonieten, die de zwangere vrouwen van Gilead hebben opengesneden, wordt gelijkgeschakeld met *gezinsbeperking* ("met dit onderscheid, dat men dit nu geen wreedheid of moord meer noemt — wel foei — maar een daad van verstandig ouderschap" p. 49). Dit lijkt mij een pijnlijke en ongegronde vergelijking; er zitten aan deze zaak veel tere kanten.

Vermoeiend in dit boek is soms dat de schrijver zich een kerk-publiek schijnt voor te stellen, dat geestelijk volkomen is ingedommeld, haatdragend, oppervlakkig, ongehoorzaam, decadent, overgegeven aan vormendienst. Heeft deze dominee nooit veel vergevendgezindheid, barmhartigheid, liefde en ware bekering gezien in zijn gemeentes? Ook de profeet Amos heeft woorden ter *bemoediging.*

Toch een mooi boek. Lees het eens. Het is leerzaam en ontdekkend. Amos heeft een woord voor onze dag.

L. Tamminga

De Deportatie zaak van Irene Rebrin

Meer dan een jaar geleden werd een vrouw, die als "visitor" in Canada vertoefde, bevolen het land te verlaten wegens het verstrijken van haar verblijfsvergunning, maar zij is nog steeds in het land en de kranten vermelden dagelijks berichten over haar. Het is de blonde, 33-jarige Irene Rebrin, die in het licht van de publiciteit een strijd voert om haar toekomst. Het is in zekere zin een strijd van vrouw tegen vrouw, want degene die de deportatie-order uitvaardigde is de vrouwelijke Minister van Burgerschap en Immigratie, Ellen Fairclough. Er zijn echter veel meer personen en autoriteiten in deze strijd betrokken en er is zelfs sprake van, dat de Ver. Naties er studie van zullen maken.

Miss Rebrin die in 1958 Canada binnenkwam met Braziliaanse papieren en een bezoekersvisum, zegt dat zij in China geboren is als kind van Witrussische ouders die destijds voor het bolsjewisme uit Rusland weggevlucht zijn. Zij is statenloos. Een grote vraag in verband met haar deportatie is dan ook, naar welk land ze gedeporteerd zou moeten worden. Deze vraag schijnt dan ook te moeilijk te zijn voor haar vrouwelijke tegenkanter, aangezien de Minister op haar deportatie-order niet heeft aangegeven naar welk land Miss Rebrin moest worden gedeporteerd. Dit feit werd onlangs door een advocaat aangegrepen om de geldigheid van de deportatie-order te betwisten.

En dit is niet het enige moeilijke punt in haar zaak. De Minister heeft als reden voor de deportatie opgegeven, dat Miss Rebrin een risico is voor de veiligheid van het land. Dat wijst dus op spionnage of de verdenking daarvan. Achteraf vraagt men zich af, waarom de Minister dat gezegd heeft, terwijl daar geen noodzaak toe was. Zij had immers rustig kunnen vasthouden aan het wettelijk vastgelegd voorschrift dat een persoon, die op een visitors-permit in Canada is, het land moet verlaten zodra dat permit verlopen is. Dat is volkomen wettelijk en normaal en niemand zou daar bezwaar tegen kunnen maken. Nu de Minister een vage beschuldiging geuit heeft, eist Miss Rebrin via haar advocaat, dat die beschuldiging bewezen moet worden of dat zij in elk geval de gelegenheid krijgt, zich ertegen te verdedigen. Terecht wordt aangevoerd, dat geen enkel vrij land er happig op is, een statenloos persoon op wie zo'n ernstige beschuldiging rust, binnen zijn grenzen op te nemen, terwijl er aan de andere kant om gedacht moet worden, dat de overige landen van de wereld, nl. de communistische landen niet aan te bevelen zijn als deportatie-adres, indien de beschuldiging ongegrond is.

EEN VROUW IN HET NIEUWS

☆

Ook Prime Minister Diefenbaker heeft hetzelfde gezegd als Minister Fairclough en beiden worden nu geplaagd door personen van de andere kant, die zich achter het geval van Irene Rebrin stellen. Vooral de leden van de oppositie in de House of Commons laten geen poging na om dit geval ter sprake te brengen en zij hebben zich al voorgenomen, dat dit muisje nog een staartje zal hebben, als het voorstel van Diefenbaker tot het instellen van een "Bill of Rights" ter sprake zal komen. Immers, hij die in dat voorstel zozeer bewogen is met de rechten van de persoon bevindt zich nu in een zeer kwetsbare positie.

De zaak is thans in handen van de rechtbank, maar de regering voelt er uiteraard niets voor, haar geheime archieven te openen en met de bewijzen of gronden van haar besluit in het publiek te komen, terwijl van de zijde van de verdediging hierop wordt aangedrongen, omdat anders Miss Rebrin zich onmogelijk kan verdedigen. Zij heeft verklaard, geen reden te weten, waarom men haar een "security-risk" noemt.

☆

Als docente in Slavonische talen aan de Universiteit van British Columbia te Vancouver was zij geliefd bij de staf en de leerlingen en zij wist dan ook door hoger beroep e.d. haar verblijf te rekken tot 13 April 1960, op welke datum zij gearresteerd werd door het personeel van het immigratie departement omdat zij niet wilde gehoorzamen aan een nieuwe deportatie-order om voor 15 April het land te verlaten. Haar beroep op de vorige deportatie-order was afgewezen.

Zij heeft zich daarop tot het secretariaat van de Ver. Naties gewend waarna zij bericht ontving dat haar zaak bestudeerd zou worden door de Hoge Commissaris voor statenloze personen van de U.N.

EEN VROUW AAN HET ROER....

EEN EXPEDITIE NAAR DE ARRARAT

De toestemming is er! Deze zomer zal een grote expeditie naar het nog practisch door niemand betreden gebied van het Arraratgebergte, in Turkije trekken. De expeditie zal onder leiding staan van de Amerikanen Vandeman en Loveridge, en de Nederlander Noorbergen.

Het doel van de expeditie is, het vinden van de overblijfselen van de Ark van Noach. Men onderneemt deze expeditie omdat er inmiddels luchtfoto's zijn gemaakt, die aanwijzingen geven voor het bestaan van een versteend schip ter lengte van ca. 150 m. Deze overblijfselen zouden liggen op 2000 m. hoogte in het Arraratgebergte.

In September 1950 heeft een expeditie onder leiding van J. Smith ook reeds pogingen ondernomen om het gebied van het Arraratgebergte te betreden. Wegens gebrek aan water moest men de pogingen opgeven.

Of de overblijfselen van de ark inderdaad gevonden zullen worden is een kwestie waarin velen rotsvast geloven, terwijl anderen het voor onmogelijk houden. De foto's die de Turkse regering heeft laten maken geven de leiders van de voorgenomen expeditie echter veel hoop.

CANADA BUYS AT INTERNATIONAL TRADE FAIR HOLLAND

Last month orders from Canada were booked at the "International Consumer Goods Fair" at Utrecht, the Netherlands, in the groups: glass, earthenware and porselain; leatherware; gold, silver and jewellery.

At this 74th International Trade Fair at Utrecht, there were 1402 exhibits from 25 countries, including Canada. Foreign visitors came from 58 countries.

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke bleef niet lang alleen, nadat haar man, Roelof Jans, plotseling stierf. Dominee Bogardus werd de tweede vader van haar vijf kinderen, waarvan Sara, de oudste, al groot genoeg was om zich te herinneren, hoe deze dingen voorvielen. Sara vertelt ons nu over het leven van haar moeder, Anneke Jans.

(13)

Misschien was 't voor Annetje wel 't moeilijkst om te wennen aan de gedachte dat zij niet langer het jongste kind was, toen op een goede morgen het blauwe speldenkussen aan de klopper werd gehangen en onze kleine Willem in de wieg lag. Van grootmoeder Trijn leerde ik kandeel klaarmaken, waarvoor vader twee gallons Madeira wijn liet komen. Van kapitein De Vries kregen wij een zilveren kom met kandeellepels en alleen bij deze gelegenheid stond vader toe dat de Chinese kopjes werden gebruikt.

O — die heerlijke geuren van het goede leven in de pastorie. Alles wat ik later als getrouwde vrouw aan mijn man en kinderen mocht schenken had ik van mijn moeder geleerd.

Van stonde af aan had moeder, die gewend was aan het buitenleven, de zorg voor de moes- en siertuin op zich genomen. Zij liet zelfs wijnstokken over komen, zodat de pastorietuin een lusthof werd.

Vader Bogardus was er trots op dat ook de volgende kinderen jongens waren. Willem, Jonas, Cornelis en Pieter, waren de zonen die Anneke Jans aan Bogardus schonk. De geboorte van Jonas heb ik nog thuis meegemaakt. Toen Cornelis werd geboren had ik de pastorie al verwisseld voor het doktershuis van Hans Kierstede uit Maagdenburg.

Het was aan vader Bogardus en moeder Anneke toevertrouwd hun oudste dochter te besteden.

* * *

Anneke vond het niet prettig te bemerken, dat, sinds zij Bogardus' vrouw was geworden, de meisjes zich meer dan vroeger met elkaar terugtrokken.

Het kostte moeite haar aandacht te verdelen tussen haar man en haar grote kinderen.

Bogardus bleek veeleisend; Anneke mocht slechts hopen dat hij eerlang wat zou kalmeren. Zij verbaasde zich er eigenlijk over, dat een predikant zo menselijk als een gewone man kon zijn.

Toen het eerste kleintje in de wieg lag voelden de dochters zich nog meer volwassen....

* * *

Sijtje wilde nog wel eens meer dan zij mocht. Zij kon zich groen ergeren aan de bedilzucht van haar oudere zusters, die graag de baas over haar speelden.

Op een milde voorjaarsdag was zij in gezelschap geraakt van jongens en meisjes die naar het strand gingen. Er was wel wat volk van minder alloi bij, doch Sijtje keek niet zo nauw. Haar verlangen naar het leven sloeg die middag als een vlam uit haar jonge lijf.

Er woei een tamelijk harde wind uit zee, hoewel het zeer warm was. Hijgend ontglipte zij haar vervolgers. Haar lach schoot hoog uit toen zij zag dat Hildegond van Cortland gevangen was door de jonge Hendrik Jansen, die aanstalten maakt haar in zee te dragen.

— Ja — ja schreeuwden de jongens en verdubbelden hun ijver om de meisjes te vangen.

Sijtje hijgde van opwinding. Zij begon terrein te verliezen. Reeds had Johannes Kip haar ingesloten; er was geen andere uitweg dan in zijn armen of in het water.

Zij koos het laatste, doch Johannes liet niet af. Hij tilde haar op in zijn armen en uitte een overwinningskreet. Sijtje, geschrokken nu, verweerde zich heftig, doch voelde zijn sterke armen als ijzeren boeien. Juist toen zij zich gewonnen wilde geven struikelde Johannes en vielen zij beiden in het water.

Sijtje gilde doch Johannes hielp haar spoedig overeind.

Toen zij met druipende kleren het strand bereikten, zagen ze hoe de andere meisjes wild door het zand werden gerold. De jongens waren door 't dolle heen.

Sijtje moest drie dagen het bed houden met de koorts. "Een kermisgang is een bilslag waard," was alles wat Anneke er van zei, doch ze nam zich voor dit dartele kind wat meer in het oog te houden.

* * *

Catherine ginnegapte nog toen Sara met een blaker de trap opkwam.

— Slapen jullie nog niet?

— O nee....

— Is er wat te vertellen? vroeg Sara, altijd bereid om iets nieuws te horen.

Ze knoopte haar halsdoek los en begon zich uit te kleden.

— O, Sara.... moet je horen....

— Stil wat, gebood Catherine.

— Voor wie?

— Och, kind dat je bent. Voor vader en moeder!

— Die hebben het druk genoeg met hun poppedeine, lachte Sijtje.

— Zeg Saar.... weet jij wat het betekent als de jonge dochters van de wilden hun rok over het hoofd trekken?

— O ja..., is het weer zo? Dan kun je alleen hun ogen zien, hè? zei Saar.

— Ze zitten te treuren, grinnikte Sijtje.

— Weet jij waarom?

— Ik heb gehoord dat ze dan volwassen zijn en een man zoeken.

— Nu ja.... ze treuren omdat ze geen kinderen meer zijn.... De gewone verandering voor een meisje.

— Wat je treuren noemt, smaalde Catherine.

— Nee, zei Sara, ze doen maar alsof. Ik weet het zelf van de squaw van Perwasik. Het duurt drie maanden en weet je wat ze dan doen? Toen we nog op De Laetsburg woonden heb ik het zelf gezien. Na drie maanden maken ze een kleine oven in de buurt van een aflopend water. Ze nemen boomtakjes en bestrijken die met klei, waarmee ze de oven helemaal dicht maken. De oven maken ze helemaal warm met hete klipstenen. Als ze die er uit halen kruipen ze er zelf in om al hun vuil uit te broeden. Als ze goed zweten kruipen ze er uit en springen zó in het water.

— Is 't heus, Saar?

— Ik heb het gezien, zei Sara, doch verzweeg nu maar dat het niet alleen meisjes waren die in de oven waren gekropen.

— Als ze uit het water komen zijn ze heel knap en heel schoon.

— En dan gaan ze trouwen, hè? vroeg Catherine.

— Nee.... dat gaat zó maar niet. Ze gaan met een hele hoop Seewan om hun hoofd en hals te pronk zitten. In een groepje. De man die 't meeste Seewan bieden kan, nou, die kan haar krijgen.

— Ik trouw ook met een rijke man, zei Sijtje.

— En ik met een goeie man, zei Catherine.

— Kinderen, wat een praat. Hoe oud zijn jullie? Ga lekker slapen, en laat je uitlachen.... Als ik nu nog eens ging trouwen....

— Hè, Saar. Ga jij trouwen.... Fijn.... een bruiloft! We weten een heel goede man voor je!

— O ja? vroeg Sara. — Jullie worden bedankt....

— Welterusten....

Van beneden klonk klagelijk kindergeschrei.

— Ik wil véél kinderen, zei Sijtje nog en ze gaapte.

— Ik wil een goeie man, niet zo'n drinkeboer, als de meeste mannen hier zijn.

— Sst!

Door de houten zoldering klonk het brommend stemgeluid van dominee Bogardus, nu en dan uitschietend in een krachtige verwensing.

(Wordt vervolgd.)

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

We gaan door met de bespreking van het onderwerp: evangelisatie en integratie. Aan de beurt is de brief van Mrs. V. Zij schrijft:

"Zo juist las ik Uw artikel over isolement en ik ben er erg blij mee. Mijn man en ik zijn al een tijd met deze zaken bezig en we waren tot ongeveer dezelfde conclusies gekomen. We voelen ons enkelingen in onze gemeente en zijn soms opstandig. Dat is natuurlijk niet goed, want dan ontbreekt bij ons zelfs de liefde tot onze mede-broeders. We zitten meestal vol critiek en dat mag, geloof ik, ook wel als het maar uit liefde tot Jezus' kerk is en als die critiek gegrond is op de Bijbel. Jezus zelf gaf dit voorbeeld.

★

Onze kerken zijn nu zo vreselijk trots op de woorden en begrippen: Calvinist, gereformeerd, belijdenis enz. In onze kerken wordt het zuivere Woord verkondigd, maar zijn onze kerken ook vol van liefde? En waar staat in onze belijdenis of catechismus de opdracht aan de kerk: "Gaat dan henen, maak al de volken tot Mijn discipelen . . ., en zie, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld". Die laatste zin is onlosmakelijk verbonden aan de eerste. Uit het boek van Ds. Wiersinga "Geschiedenis van de zending" blijkt, dat bij al het goede, dat het Calvinisme ons gegeven heeft, er toch ook een groot gemis is geweest. Calvijn en ook Luther zagen n.l. niet het gebod van Jezus om zending te drijven. Dat gebod gold alleen voor de discipelen, vonden zij. Zou dit de starheid in onze gereformeerde gezindte veroorzaakt kunnen hebben?

Onze kerken drijven nu officieel zending en evangelisatie, maar leeft het ook in de gemeente? Ik geloof het niet. Onze eigen gemeente brengt jaarlijks maar een klein gedeelte van het zendingsquotum samen, maar niemand (op enkele uitzonderingen na) voelt zich verontrust. Eerst moeten we een liefst mooi kerkgebouw hebben, daarna een chr. school voor onze kinderen. De zendingsopdracht wordt zolang maar weggestopt. "Zoekt eerst uw eigen gemeente en daarna het Koninkrijks Gods!" Wij hebben in ons eigen leven zo vaak meegemaakt, dat we volkomen vast zaten, financieel of anders. Maar doordat we in onze zwakheid steeds op God bleven vertrouwen en trachtten Zijn Koninkrijk voor te laten gaan, hebben we even zovele keren meegemaakt, dat er steeds uitkomst kwam. Vaak waren we beschaamd en wat nog belangrijker was, ons geloof groeide steeds.

Nu geloof ik, dat deze houding ook voor onze kerken moet gelden: Zoek eerst het Koninkrijk Gods en de rest zal u toegeworpen worden. Als wij echte zendingskerken worden, blijven we niet zoveel meer in onszelf ommodderen. Wat zal er dan een machtige opleving komen! Natuurlijk, God zelf "doet" het, maar wij zijn de instrumenten. Laten wij als moeders, veel bidden om een geestelijke opwekking in onze kerken. Kom Heer Jezus, kom haastig. Het gebed van de rechtvaardige vermag veel."

★

Nogmaal dank voor Uw brief, Mrs. V. U begrijpt, dat ik het prettig vond om ook iets te horen van mensen, die het in grote lijnen met me eens zijn. Uw man en U kwamen dus tot ongeveer dezelfde conclusies en U voelt zich enkelingen in de gemeente . . . . Mijn beste Mrs. V., misschien is het een schrale troost, maar neem gerust van mij aan, dat er dan heel wat enkelingen rondwandelen in Canada! Inderdaad zijn degenen, die zich in deze zaken verdiepen, nog weinig in getal, wat juist de reden is voor deze bespreking.

Dat U door dit gevoel alleen te staan, wel eens opstandig bent, is licht te begrijpen. Er is weinig zo ontmoedigend, als in eigen kring geen gehoor te vinden. Zolang U er echter zeker van bent, dat de liefde tot Christus' kerk U dringt om op sommige punten met anderen van mening te verschillen, mag U niet zwijgen. Moeilijk wordt het dan . . . . Aan beide kanten komt ongeduld en korzeligheid naar voren, maar tenslotte moet toch achter elke discussie de gezamenlijke liefde tot de Heer der kerk als punt geplaatst worden!

Zonder critiek geen vooruitgang, geen verbetering van ongezonde toestanden. Critiek kan ook verkeerd zijn, wanneer ze ontaardt in — zoals wij dat uitdrukken — spijkers op laag water zoeken. Critiek op dingen, die de kerk betreffen, is alleen goed, wanneer ze gegrond is op God's Woord. Met opzet hebben we onder de Schemerlamp echter weinig Bijbelteksten gebruikt, omdat daardoor een discussie in een onvruchtbaar debat kan overgaan. Het zou voor elke christen-immigrant, die zijn bijbel leest, klaar als kristal moeten zijn, dat onze gereformeerde kerken in Canada de plicht hebben om zo spoedig mogelijk iets voor dit land en zijn bevolking te gaan betekenen, hetzij alleen, hetzij op bepaald terrein in samenwerking met andere christenen.

Ja, Mrs. V., onze kerkleden aan deze kant van de Atlantic zijn vreselijk trots op wat U daar noemde. Nu is een beetje genegen trots op de eigen kerk misschien niet goed, doch begrijpelijk. Als deze maar binnen de perken blijft en vergezeld gaat van de bereidwilligheid om toe te geven, dat ook daar mankementen gevonden worden. Maar op dit punt zit-em meestal de kneep! Vooreerst heb ik al lang geleden opgemerkt, dat juist deze reeks van namen en begrippen (want er is nog veel meer aan Uw lijstje toe te voegen) ons lastig in de weg kan staan bij het pogen om Canadezen te bereiken. In onze kring schijnt men in de illusie te leven, dat termen, die voor ons duidelijk zijn, dit ook zijn voor anderen. Als we dan af en toe eens een flinke desillusie oplopen, zoeken we de schuld voor het misverstand niet bij onszelf, maar bij de Canadezen, die hadden het moeten snappen!

Om een markant voorbeeld te noemen: ik sta, eerlijk gezegd, vaak verbaasd over de wijze, waarop wij met de naam van Calvijn omspringen in een land, dat wat historie en godsdienstige ontwikkeling betreft, zo ontzaglijk ver van Europa af staat. Het is hier een Calvin-school, daar een Calvin-society, Calvin dit en Calvin dat, verzamelnaam: calvinalia . . . . Lieve mensen, overdrijven wij niet een beetje? En dat tussen landgenoten, die voor het overgrote deel nooit van Calvijn gehoord hebben en onze kerken rustig als "reform-churches" betitelen!

Deze uitspraak, in een blad "Calvinist-Contact" genaamd, wordt waarschijnlijk als een soort ketterij beschouwd . . . . In het geval van ons aller lijfblad ligt de zaak echter anders, want dat wil een spreekbuis wezen voor Calvinisten uit meerdere kerkgenootschappen en alle hoeken van het land en draagt dus zijn naam heel terecht. Maar b.v. op een christelijke school moet ook die ruimte wezen voor kinderen uit niet-Calvinistische gezinnen. Waarom dan die ruimte vanaf het begin mysterieus of ontoegankelijk gemaakt door er met stoere letters "Calvin" boven aan te brengen? Er zijn genoeg namen, die beter uitdrukken, dat het een school-met-de-bijbel is! Hetzelfde geldt voor alle organisaties, door ons opgericht, maar niet strikt bedoeld voor Calvinisten.

★

Ons niet-begrepen-worden in dit land vloeit gedeeltelijk voort uit onze eigen foutieve gedachtengang. Vele Gereformeerden hebben in de loop der tijden zo zoetjes aan "Calvinisme" vereenzelvigd met "Christendom". Alsof een christen, die geen Calvinist is, niet even goed een kind van God zou kunnen zijn, waarmee wij op diverse wijzen kunnen samenwerken! Door dit verwrongen gezichtspunt van ons zijn we zwaar gehandicapt en dat komt vooral aan het licht bij emigratie. Het is één ding om in gloeiende bewoordingen te spreken over "ons Calvinistisch erfgoed", dat we uit Holland meegebracht hebben, maar een ander en heel wat moeilijker ding om dat erfgoed hier aan de man te brengen met wijsheid en beleid. Dat het aan dit laatste hapert, is maar al te duidelijk. Hoe dikwijls moeten we reeds in onze beschouwingen over Canadese problemen en de oplossing daarvan geleken hebben op de beruchte stuurlui aan de wal . . . .

Want inplaats dat wij (ik moet nu wel generaliseren, gunstige uitzonderingen dus daargelaten) ernstig probeerden om ons in de geheel nieuwe en onbekende toestanden en verhoudingen in te leven, gooiden we vaak alleen een schepje bovenop onze geïmporteerde richtlijnen en zienswijzen. Daarbij vergaten we, dat wat goed en recht is in Nederlandse omstandigheden,

(Zie verder volgende pagina)

Het Baby-hoekje

door Ruth Parsons.

Weet U dat het vroeger een heel probleem voor een moeder was, wat variatie te brengen in het dieet van een baby? Het is nog niet zoveel jaren geleden, dat babies vaak voedsel weigerden, omdat ze genoeg hadden van dag aan dag hetzelfde te krijgen.

Dat dit ooit een probleem geweest is wordt gemakkelijk vergeten, nu door het deskundig onderzoek dat er gedaan is de moeders beschikken over 150 soorten baby en kindervoedsel. Nu kan Uw baby elke dag een nieuwe samenstelling van zijn maaltijd krijgen, maar hoewel dit niet noodzakelijk is, heeft het toch een groot voordeel als een moeder eens wat anders wil geven.

Een compleet vreemd voedsel kan de baby van streek brengen, maar als er tegenwoordig een nieuwe voeding moet worden ingevoerd op het dieet van de baby kan het geleidelijk geschieden, zodat tenminste een deel van de maaltijd de baby vertrouwd aandoet. Aangezien baby de maaltijd ten dele herkent, zal de invoering van iets nieuws haar niet van streek brengen en zo wordt de moeilijkheid vrolijk en gemakkelijk overwonnen.

Bezorgdheid over de eetgewoonten van Uw kind is natuurlijk genoeg, maar het is erg belangrijk dat moeders ontspannen zijn als ze hun babies voeden. Dit is de tijd niet om gespannen en bezorgd te kijken. Probeer te glimlachen als U baby zijn hapje geeft zodat hij de gedachte aan eten niet verbindt met de herinnering aan een bezorgd gezicht, wat hem zijn eetlust kan doen verliezen.

Maaltijden behoren gelukkige en blijde gebeurtenissen te zijn, vooral nu een variatie van 150 soorten baby food het moeder zo gemakkelijk maakt en baby's dieet zo goed. Maar ook voor baby is het zo noodzakelijk, dat moeder echt gelukkig en blij is, want babies zijn erg gevoelig voor de stemmingen van de moeders.

Evenals volwassenen kunnen ook babies plotseling erg veel van een bepaald voedsel gaan houden en er wekenlang griezelige hoeveelheden van eten om dan eensklaps iets anders te willen eten.

"Maar ik kan mijn baby niet de hele dag pudding geven," huilt moedertje. Maar waarom niet? Zoveel te minder drukte U maakt, rustig de baby gevend wat hij gekozen heeft, zoveel te eerder zal hij terugkomen op een normale maaltijd.

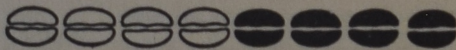
Het is niet langer een vervelend werkje, de baby te voeden. Met 150 soorten voedsel is er een eindeloze mogelijkheid om variaties te bedenken en dat zal U zeker plezier geven. Moeder en baby behoeven niet bang te zijn voor verveling bij de maaltijden want elke maaltijd is een uitdaging om eens iets nieuws te proberen om zodoende een nieuwe smaak te ontwikkelen.

* * *

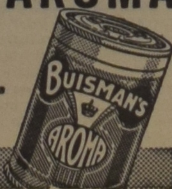
Muziek is goed voor iedereen en een noodzakelijkheid voor een huis waar een baby is. Probeer baby zoveel mogelijk gedurende de dag in een atmosfeer van zachte plezierige muziek te houden — het is voor moeder ook goed als ze aan het werk is. Zachte, vriendelijke melodieën met bedtijd zal wonderen doen om de baby in slaap te krijgen.

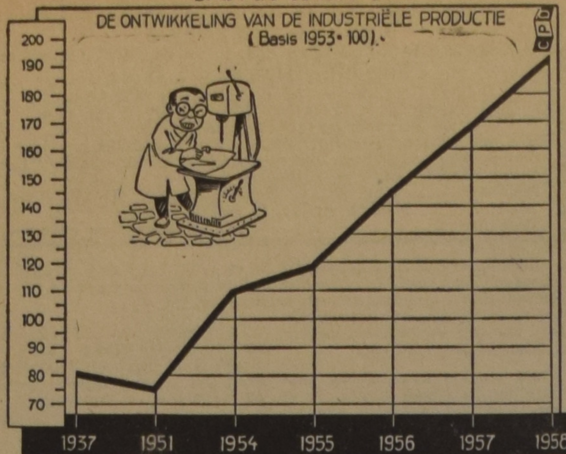
Het is een vergissing als U probeert het huis muisstil te maken voor de baby — de beste babies schijnen in staat te zijn te slapen temidden van de normale geluiden van een gezin — en gewoonlijk is alleen de eerste baby verstoken van deze normale geluiden. In dat geval is muziek een goed vervangingsmiddel en geeft veel meer ontspanning dan de opgewonden pogingen van een jonge moeder om haar kind in slaap te sussen. De onnatuurlijke stilte in een huis kan de baby van streek maken, en de moeder raakt van streek als ze probeert, die stilte tot elke prijs, en zonder noodzaak, te bewaren.

"MADE IN JAPAN"

EEN NIEUW SCHRIKBEELD?

"Made in Japan". Achter deze woorden, die wij op duizenden produkten tegenkomen ligt de ontwikkeling van een industriële natie, die zijn weerga in de geschiedenis niet vindt als het gaat om het tempo waarin zich deze ontwikkeling voltrok.

Voor de oorlog was de wereld zich bewust geworden dat Japan zijn industriële rol in de internationale economie ging spelen. De goedkope Japanse massaproduktie bestond het, om rijwielen op de markt te brengen die ca. 5 gulden kostten; grote rubber strandballen voor nauwelijks een dubbeltje; speelgoederen voor een paar centen en spotgoedkoop textiel.

●

De oorlog onderbrak deze stroom van Japanse produkten, maar het Japanse economische offensief was toch krachtig genoeg geweest om te laten zien dat Japan een bijzonder harde economische macht in de wereld was geworden en dat niet alleen, maar een macht die tegen voor Europa en Amerika onbereikbaar-lage prijzen waren kon aanbieden. De verwachting dat Japan na de oorlog zou zijn uitgeschakeld als producent van de eerste orde, is door de feiten achterhaald. Het land heeft zich na de oorlog in een fantastisch tempo hersteld, geholpen door de Amerikanen.

Na de eerste aarzelende pogingen verscheen Japan weer op de markt. Het had eenvoudig geen keuze want de groeiende bevolking moest werk vinden en kan dat haast alleen maar in de industrie. Deze industrie is voortreffelijk georganiseerd en de productiekracht is enorm. Het is derhalve voor Japan, zij het in mindere mate dan voor de oorlog, een kwestie van exporteren of sterven.

●

Aangezien de lonen in Europa en Amerika 20—50 maal zo hoog zijn als in Japan, zijn de Japanse produkten stukken goedkoper. De betrekkelijk geringe vraag naar arbeidskrachten maakt het bereiken van hogere lonen voor de Japanner vrij moeilijk.

●

Het is dus te verwachten dat Japan zijn geduchte kracht als concurrent op de wereldmarkt zal behouden, temeer daar de Japanse produkten over het algemeen veel beter van kwaliteit zijn dan voor de oorlog.

Het is vooral Engeland dat met bezorgdheid de toenemende Japanse concurrentiekracht gadeslaat. Op de internationale katoenconferentie heeft Japan n.l. verklaard dat het thans jaarlijks ca. 1,6 milliard vierkante yard katoenen goederen moet uitvoeren wil het land zich kunnen bedruipen.

COMMERCIELE RADIO VOOR NEDERLAND

Nederland heeft voor het eerst een radio-station met reclame: Radio Veronica. Dit station is gebouwd op het voormalige lichtschip "Borkum Rif" dat nu "Veronica" heet en "vaart" onder Panamese vlag. Het schip is geankerd in de Noordzee, twaalf mijl van de Nederlandse kust, dus op internationaal gebied.

Momenteel worden alleen nog maar proefprogramma's uitgezonden, die goed ontvangen worden in de meeste plaatsen in Nederland. In begin Mei zullen de uitzendingen gehouden worden van 6 uur in de morgen tot middernacht.

De "advertentieprijs" voor reclame tussen de muziekprogramma's zal 100 tot 200 gulden per vijftien seconden zijn.

Een dergelijke commerciële radio-uitzending is op Nederlands grondgebied wettelijk verboden.

Onder de SCHEMERLAMP

(Vervolg van pag. 6)

nog niet altijd aan te bevelen is in Canadese. Een gevolg van deze houding is het isolement, waarin we ons nu tot onze schrik bevinden. Een tweede gevolg is, dat we de nadruk op de leer gingen leggen ten koste van de practijk: we kregen een geestelijk waterhoofd en werden "calvinistischer" dan Johannes Calvijn zelf en alle vaderen bij elkaar....

☆

Deze weg was natuurlijk wel de gemakkelijkste, maar brengt ons niet ver, want om in een vreemd land ver te komen, moet je de taal en de spraak kennen. Van mijn levensdagen heb ik niet zo vaak en verwoed met de naam van onze grote reformator horen schermen, als in mijn negen jaar in Canada. Dikwijls te pas, soms ook te onpas, maar ongetwijfeld altijd met de beste bedoelingen. Doch vormt deze methode nu de beste "infiltratie-tactiek", de juiste manier om dit volk duidelijk te maken, wat onze rijkdom is?

Als wij dit laatste waarlijk van harte willen, dan zullen we dat toch moeten doen op een manier, die ons voor onze landgenoten verstaanbaar maakt. Laten we dan om te beginnen onze naamziekte eens beteugelen, die sticht alleen maar verwarring. Laten we vervolgens nuchter overdenken, dat de gereformeerde kerken, hoewel aanzienlijk in onze waardering, in werkelijkheid nog niet de schim van een stempel op het Canadese leven gedrukt hebben. Vraag een predikant van de United, Anglican of welke Canadese kerk ook, naar b.v. de Chr. Ref. Church en in negen van de tien gevallen weet hij op geen stukken na wat deze kerk is en belijdt. Dat is dan een "man van het vak", laat staan de gewone Canadees!

Wie dit feit tot zich laat doordringen, heeft al spoedig geen waterhoofd meer en gaat de zaken in hun zuivere proporties zien: met alles, wat wij aan te bieden hebben en na het vele, dat wij reeds gezegd en gedaan hebben, zijn wij nog steeds bijna volkomen vreemd voor en aan dit volk, m.i. gedeeltelijk door eigen kortzichtigheid.

Schreeuwend is de noodzaak om met alle ons ten dienste staande middelen, b.v. via kerk-advertenties en andere aankondigingen in de pers, de Canadezen aan het verstand te brengen, dat wij geen "reform-churches" zijn, maar "churches of the reformed faith", ge-reformeerd in de dagen, da Christenen worstelden om de erkenning van de versmade en verminkte waarheid "Door genade alleen." Deze waarheid te horen en te leren kennen is het belangrijkste, een levensbelang, zowel voor onze nieuwe landgenoten als voor ons. Dat de man, die hiervoor al zijn krachten en gaven ingezet heeft, Calvijn heette, is tenslotte van ondergeschikt belang. Voor ons is hij een bekende en ontzagwekkende figuur, voor Canadezen is hij nagenoeg een vreemde. We hebben heel veel aan hem te danken, maar moeten we daarom altijd maar met zijn naam zwaaien? Ik meen, dat dit niet nodig is, zelfs ongewenst. Deze vraag is trouwens 1900 jaar geleden al beantwoord, toen de apostel Paulus vaststelde, dat het er beslist niet om ging of men "van Paulus" of "van Apollos" was, maar of men van Christus was!

☆

Laat de gerezen wenkbrauwen maar dalen: ook Uw Saskia is het Calvinisme met de paplepel ingegoten! Dat neemt echter niet weg, dat ik me mèt Mrs. V. dikwijls afvraag of we niet veel te ver gaan met de trots op onze kerkelijke afkomst, of we — vooral aan deze zijde van de Atlantic — bij tijden niet gevaarlijk overhellen naar het R.K. waan-denkbeeld van de alleen-zaligmakende kerk. Het kan geen kwaad om er telkens bij stil te staan, dat God ons niet tot Zijn kinderen rekent, omdat wij "van Calvijn" of wie dan ook zijn, maar omdat Hij ons adopteert in de Naam van Zijn eniggeboren Zoon! Wat wij in de eerste plaats zijn is christen: lid van de onzichtbare kerk, die bestaat uit alle ware gelovigen, en pas in de tweede plaats Calvinist, lid van een gereformeerde kerk. Als we deze volgorde goed vasthielden, dan was er al een groot obstakel verwijderd van de weg naar samenwerking met andere orthodoxe christenen op het gebied van onderwijs, emigratie, vakbeweging, politiek en de rest van het openbare leven in Canada.

☆

Dit komt ons ook van pas bij ons evangelisatie-werk, want wàt is ons doel, als wij onder mede-immigranten en Canadezen evangeliseren? Om onze eigen gelederen te versterken, zoals ik dat hier en daar te horen krijg? Kom nu, het moet toch ons uiterste verlangen wezen om de ongelovige voor Christus te winnen! Dat hij dan na verloop van tijd tot onze kerken toetreedt, is verheugend, maar geenszins de hoofdzaak. Zelfs zal het in de practijk wel voorkomen, dat hij zich niet bij ons voegt, maar misschien om nationaliteit en familiebanden lid van een niet-Calvinistische kerk wordt. Misschien ook, omdat — maar dat zou een aanklacht tegen ons zijn — hij zich bij ons niet in de gemeenschap der gelovigen opgenomen voelt. Hier is opnieuw de dringende reden, waarom onze gemeenten "evangelisatie-minded" gemaakt moeten worden, zoals ik reeds eerder schreef. Mrs. V., U wijst in dit verband zeer terecht aan, dat een "zuivere leer" zonder de liefde voor de van God vervreemde, die ermee gepaard moet gaan, slechts vraagtekens oproept. Niet alleen in de ogen der mensen, maar ook in de ogen van het Hoofd der kerk.

☆

U haalt de zendings-opdracht aan uit Matth. 28, de laatste zin is volgens U onlosmakelijk verbonden aan de eerste. Hoewel ik er veel voor voel U hierin te volgen, durf ik hierover geen uitspraak te doen. Echter komt het er in dit geval weinig op aan of het zo is. Waar het in de zendings-opdracht om gaat, zijn de drie woorden: "Gaat dan henen!" Met dit commando uit de mond van de Here Jezus is voor de Zijnen op aarde (ook immigranten!) elke neiging tot stilzitten, zich isoleren en de rest van het werk aan het nageslacht overlaten, reeds bij voorbaat veroordeeld. We mogen tegenover ongelovigen niet de houding aannemen, die onder ons nog maar al te zeer gebruikelijk is: "Laat ze maar komen, de deuren staan elke Zondag open!" Nee, wij zijn gebonden door het bevel: Ga de wegen en de paden op en dwing hen binnen te komen, want Mijn huis moet vol wordem.

Volgende maal de rest. Hartelijke groeten voor allen van

SASKIA.

Wanneer zal 't zijn ?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Maakt anderen deelgenoot van de belangrijke gebeurtenissen in Uw leven. U hebt meer vrienden dan U denkt.

Voor verdere inlichtingen zie linkerbovenhoek van pagina 10.

PER LUGPOS:

ZUID-AFRIKA VANDAAG!

De Eerste Minister.

Gisteren heeft Zuid Afrika de blijde tijding ontvangen dat met de zegen des Heren onze eerste minister, dr. H. F. Verwoerd, volkomen van zijn wonden zal herstellen. Dit was de verhoring van duizenden gebeden. Gedurende de laatste week was dr. Verwoerd steeds in ons aller gedachten in Zuid Afrika, nadat hij zo wonderlijk aan een sluipmoordpoging ontkomen is.

Nadat dr. Verwoerd de Unietentoonstelling te Milnerpark in Johannesburg geopend had, liep een blanke man naar hem toe, hield een .23 pistool tegen zijn hoofd en vuurde twee schoten af. Naar menselijke berekening moest dr. Verwoerd onmiddellijk dood geweest zijn, maar des Heren wil was anders. Twee kogels zijn door het hoofd van dr. Verwoerd gegaan, maar de Here heeft de banen van de kogels zodanig bepaald, dat zij geen blijvende schade gedaan hebben. De ene kogel is bij een oor naar binnen gegaan en is rechtsaf gegaan, heeft een kaakbeen verbrijzeld en is in zacht vlees tot rust gekomen. De tweede kogel is bij de wang binnengedrongen en is in de andere wang blijven zitten. Slagaderen, zenuwen of klieren zijn niet geraakt. Dit wonder is van God. Wij staan nog verbaasd door dit teken van Gods almacht en genade.

Zuid Afrika was van tevoren in grote beroering, maar na de aanval op de premier en deze wonderlijke uitredding is alles weer stil in ons land. Het is alsof God gesproken heeft, en alsof de mens schielijk beseft heeft dat hij zwijgen moet.

Nu is het ook voor ons allen duidelijk dat het werk van dr. Verwoerd nog niet af is; het is Gods wil dat hij zijn land nog langer zal dienen. Zo is een grote crisis beëindigd. Zuid Afrika gaat een nieuwe fase tegemoet.

De herziening van het apartheidsbeleid.

De wereld dringt er bij Zuid Afrika op aan dat het apartheidsbeleid herzien zal worden. Het antwoord van Zuid Afrika aan de wereld is: Ja zeker. Het is juist de grote verdienste van onze eerste minister, dr. Verwoerd, dat hij reeds de eerste stenen voor het herziene apartheidsbeleid gelegd heeft. Dr. Verwoerd probeert om zowel voor de zwarten als voor de blanken in Zuid Afrika een toekomst te scheppen. Daarom is hij begonnen met het omvormen van het traditionele apartheidsbeleid in een zuiver Calvinistisch beleid, een beleid van "Ontwikkeling in Eigen Kring".

Natuurlijk is dit grote werk nog niet voltooid en bestaan er in Zuid Afrika nog toestanden die geen mens zal goedkeuren. De agitators, handlangers van Moskou, weten deze toestanden goed uit te buiten in een laatste grote poging om Zuid Afrika voor het communisme te veroveren. Want zij beseffen dat het met hun plannen gedaan zal zijn als het beleid van dr. Verwoerd eenmaal uitgevoerd is.

De oude apartheid.

Voor de Grote Trek (1836) toen de blanken de binnenlanden van Zuid Afrika in bezit genomen hebben, heeft een aantal Bantoe-stammen op de hooglanden in verstrooiing geleefd. Dit waren de resten van volkeren die uitgemoord waren door de impi's van de Zoeloekoning Dingaan en de Matabelekoning Moselikatse. Deze Bantoestammen hebben in de Boeren hun beschermers gezien, mensen die de macht van de tirannieke Dingaan en de sluwe Moselikatse vernietigd hadden. Velen van hen traden bij de Boeren in dienst. De verhouding tussen blank en niet-blank was die van baas en knecht. De twee rassen vermengden zich niet met elkaar; ieder had zijn eigen plaats: de baas zijn plaats en de knecht zijn plaats. Dit kan men het stelsel van **horizontale apartheid** noemen. Dit stelsel wordt bepaald door de baas-knechtverhouding, maar kan uit de aard der zaak heel goed een tijdelijke verhouding zijn, aangezien de zwarte mens ook ontwikkelt met zijn eigen idealen en aspiraties en dan niet meer tevreden is met de toestand.

Dit is ongeveer wat de buitenwereld onder apartheid verstaat. Indien dit alles was, wat Zuid Afrika onder apartheid had verstaan en indien dit het regeringsbeleid was, dan zou de blanke voorwaar geen toekomst in Zuid Afrika gehad hebben. Geen enkel ras is bestemd om voor altijd in een minderwaardige positie te blijven; al is hun huid ook zwart.

Verticale apartheid.

Toen de Boeren na de moord op Piet Retief en zijn dappere manschappen de macht van Dingaan gebroken hadden, hebben zij met het nieuwe Zoeloe-opperhoofd een verbond gesloten. Panda zou de koning zijn van Zoeloeland, terwijl de Boeren de rest van Natal zouden bezitten. Tussen blank en nietblank is een grens gesteld. In het ene deel zou de blanke de baas zijn, in het andere deel de zwarte. Deze grens is al meer dan honderd jaar geleden gesteld. Zo is sedert de eerste blanke bezetting aan de verschillende Bantoe-naties hun eigen grondgebied toegekend. De zwarte man had zijn land, en de blanke man het zijne. De blanken bewoonden meestal de hooglanden. De Bantoe heeft de laaglanden verkozen, omdat de winters op de hooglanden koud zijn en de Bantoe in zijn barbarenstaat geen kleren droeg. Zoals reeds gezegd, waren de kleine stammen die daar woonden geregeld de prooi van de sterkere Bantoestammen van de laagliggende delen.

De grote fout die in het verleden gemaakt is, is dat alleen het gebied van de blanken economisch tot ontwikkeling is gebracht. De Bantoegebieden waren alleen op landbouw aangewezen. Daar komt nog bij dat het een erg primitieve landbouw was, die niet in de behoeften van de Bantoes kon voorzien. Daarom stroomden de Bantoes het gebied der blanken binnen om werk te zoeken. Op die manier verlieten zij hun eigen gebied, waar zij "verticaal" apart gehouden werden en gingen ze werken in het blanke gebied, waar ze "horizontaal" apart werden gehouden. Maar deze toestand kon zo niet blijven bestaan.

Ontwikkeling in Eigen Kring.

In 1936 heeft wijlen generaal Hertzog, destijds eerste minister, de Naturellentrust geschapen. Hierdoor werd een fonds voor de ontwikkeling van de Bantoes in het leven geroepen. De oppositiepartij, de toenmalige Nationale Partij heeft dit, om politiek voordeel te behalen, op erg kortzichtige wijze bestreden. Toch heeft het idee van generaal Hertzog gewonnen en is door de Nationale Partij overgenomen, toen zij in 1948 het bewind in Zuid Afrika verkreeg.

Deze vorm van apartheid, Ontwikkeling in Eigen Kring, is de enig mogelijke oplossing van het rassenvraagstuk in Zuid Afrika. De blanke zal nu op zijn beurt van zijn kennis en vaardigheid gebruik maken om ook de Bantoegebieden voor de negers te ontwikkelen tot een land waarop zij met recht trots kunnen zijn. Millioenen ponden zullen daarvoor nodig zijn.

In Johannesburg hebben de Bantoeleiders de blanke protestantse kerkleiders ontmoet. Zij hebben gezegd dat zij voor apartheid in de meest radicale vorm zijn, de verticale vorm, overeenkomstig het idee van Ontwikkeling in Eigen Kring. Hun verzoek is, dat dit ons allen ernst moet zijn en dat het gauw moet komen.

Zuid Afrika zal onder de zegenende hand des Heren dezelfde apartheid die nu zo verdoemd wordt zowel voor de zwarte als de blanke man nog tot een grote zegen maken.

Suid-Afrikaanse
Calvinistiese
Nuusdiens.

Victorian Order of Nurses

ZIEKENHUIS ZONDER MUREN

Gekleed in keurig marine-blauw, haar tas in de hand, zo is de verpleegster van de Victorian Order of Nurses een bekende verschijning in vele steden en plaatsen in Canada. Vanuit 120 afdelingen, van kust tot kust, verleent de V. O. N. hulp aan huis door geoefende krachten aan meer dan één derde van Canada's bevolking. Zij tracht tegemoet te komen aan de speciale behoeften van vele patiënten, die geen volledige verpleging nodig hebben of zich dat niet kunnen veroorloven, alsook van hen, die om schillende redenen niet naar een ziekenhuis kunnen of hoeven te gaan. Op deze wijze verschaft de Victorian Order een soort ziekenhuis zonder muren. Alles, wat er nodig is, zijn verpleegsters.

Daar elk van de 500 verpleegsters van de Order gediplomeerd is, komt zij uitgerust met de grootst mogelijke bekwaamheid en kennis in de huizen, die ze bezoekt. Onder leiding van een dokter zal zij zorg dragen voor een moeder tijdens de zwangerschap en haar controleren, de dokter helpen bij de bevalling, als de baby thuis geboren wordt, en zowel moeder als baby verzorgen gedurende de tijd onmiddellijk na de geboorte, en verdere aanwijzingen aan de moeder geven. Haar diensten zijn ook beschikbaar voor de verpleging van lijders aan alle soorten ziektes zoals kinderverlamming, suikerziekte, hartkwalen, kanker, enz. Tezelfder tijd leert ze de familie, hoe ze voor de patiënt moeten zorgen.

Een groot percentage van haar patiënten zijn oudere mensen, die enige mate van verpleging nodig hebben. De verpleegster werkt in de richting van zo groot mogelijk herstel van de patiënt. Dit kan betekenen, dat de patiënt net in staat is om in een stoel te zitten en zelf te eten, of het kan betekenen volledige terugkeer tot het leven van iedere dag.

De deuren van dit ziekenhuis zonder muren sluiten nooit. De dienst is 24 uur per dag beschikbaar, 365 dagen per jaar, ofschoon zij 's nachts, op Zondagen en erkende feestdagen beperkt is tot de belangrijkste hulpverlening. De dienst is voor allen, jong en oud, rijk en arm, van elk ras en geloof. Patiënten, die voor deze verpleging kunnen betalen, wordt een bedrag voor elk bezoek gerekend tegen de kostende prijs. Het is interessant om op te merken, dat in het gebied van Metropolitan Toronto 53 percent van het totale aantal aanvragen voor verpleging van personen uit de middenstands- en hogere inkomsten-klassen kwam. Geen enkele patiënt echter wordt verpleging geweigerd, omdat hij niet in staat is te betalen. Even meer dan de helft van alle bezoeken wordt gemaakt, zonder dat het de patiënt iets kost. En herhaaldelijk wordt een beperkt bedrag in rekening gebracht, wanneer de omstandigheden dat billijken.

De Victorian Order of Nurses wordt bij haar werk geholpen door subsidies van de gemeentelijke, provinciale en federale besturen, maar de rest van de kosten om een plaatselijke afdeling gaande te houden wordt bijeengebracht door vrijwillige geldinzamelingen als het United Community Fund. De gulle bijdrage van particuliere burgers, zaken, clubs en organisatie's aan deze plaatselijke collecte's zijn misschien het beste voorbeeld voor New Canadians van democratische samenwerking. (C.S.)

De K.L.M. kreeg Woensdagmiddag, 20 April, een anoniem telefoontje, dat er een bom in "een" vliegtuig op Schiphol gelegd zou zijn.

Ogenblikkelijk werden alle vluchten opgehouden en begon de dienst luchtvaart van de rijkspolitie, geassisteerd door personeel van de K.L.M. een nauwgezet onderzoek van iedere machine. Hoewel dit onderzoek natuurlijk aanzienlijke vertragingen veroorzaakte, konden de machines na enkele uren stuk voor stuk weer vertrekken, met achterlating van post en vracht.

Op de foto zien we passagiers met hun bagage voor een zojuist ontruimd vliegtuig op het platform.

De Tempels aan de Nijl

Niemand kan het Egypte kwalijk nemen dat het zijn grote dam bij Assuan gaat bouwen. Wil Egypte niet verhongeren dan moet het eenvoudig deze dam bouwen. Het is deze dam die de directe aanleiding tot de nationalisatie van het Suezkanaal is geworden. Toen Egypte n.l. geen lening in het buitenland kon krijgen voor de bouw van deze dam, besloot het om het Suezkanaal te nationaliseren. De gevolgen van deze actie liggen ons nog vers in het geheugen.

De dam is dus reeds eerder in het nieuws geweest. Thans wordt de naam van deze dam weer genoemd, maar nu omdat een van de waardevolste monumenten der mensheid door deze dam ten ondergang zijn gedoemd, als er niets wordt ondernomen om ze te redden.

Het gaat hier om de wereldberoemde tempels van het oude Egypte. De Assoeandam zal n.l., als deze gereed is, een stuwmeer doen vormen van ca. 25 km. breedte. Deze reusachtige waterhoeveelheid zal vermoedelijk voor altijd het Nubische dal overstromen en daarmede de tempels van de Nijl. Bouwwerken uit 1900 voor Chr., monumenten van de oude Egyptische, Byzantijnse en Islamitische cultuur zullen verdwijnen en voor de mensheid zal dit een verlies van een cultuurschat zijn die nooit meer te vervangen is.

Als er niets wordt ondernomen zal het jaar 1965 de noodlotsklok voor deze historische schatkamer betekenen.

Evenwel beseft men in Egypte en de Soedan zelf, welk een verlies het zou betekenen en daarom hebben deze beide landen zich tot de UNESCO gewend om hulp voor een internationale actie tot redding van deze cultuurschatten. De Ver. Naties hebben een commissie gezonden die tot de slotsom is gekomen dat men rond de Abu Simbeltempel en de tempels op de Philaeeiland een dam moet bouwen, omdat deze monumenten tot elke prijs voor de wereld behouden moeten blijven. De kosten voor de bouw van deze beschermende dammen worden geschat op maximaal 64 miljoen dollar. De Ver. Naties zullen nu een internationale hulpactie gaan organiseren om dit bedrag ter tafel te kunnen brengen.

Deze actie zal dit jaar nog over heel de wereld tot een succes moeten zijn gevoerd, want de tijd dringt en eigenlijk is deze reddingsactie een race tegen de tijd. In 1963 n.l., zal het Nijlwater bij Assoean reeds ca. 4 meter hoger staan dan thans het geval is. Dat zou dan betekenen dat vele tempels reeds onherstelbaar schade hebben opgelopen. Voor de bouw van de beschermende dammen schat men ook ca. een jaar nodig te hebben, zodat de tijd wel dringt. Daarom heeft de Egyptische regering ook reeds aangeboden om 5 tempels af te breken en elders, waar ook ter wereld, weer te doen opbouwen. Met deze aanbieding, en een internationale snelle actie hoopt men een historisch drama aan de Nijl te kunnen voorkomen.

Leeke-dichten

A Beggar

A beggar went from door to door
Asking for a piece of bread
His shoes were torn, his feet were sore,
His lips were dry, his face looked sad.

One lady opened, closed the door,
As soon as she had seen him there.
She did her work just as before,
She had no need, she did not care.

Poor, sinful beggars as we are
If God gave us the same amount.
We would be from heaven far
Real rest and bread would not be found.

J. E.

In deze rubriek geven wij af en toe een plaatsje aan gedichten van lezers. Hoewel wij de technische eisen niet te hoog stellen, zullen de inzendingen toch aan bepaalde standaardvoorwaarden moeten voldoen. Hierover kunnen wij echter geen correspondentie voeren en inzendingen kunnen niet geretourneerd worden.

Prinses Margaret gaat trouwen

Op 6 Mei zal het huwelijk voltrokken worden van H. K. H. Prinses Margeret en de heer Anthony Armtrong-Jones te Londen, Engeland. Het echtpaar zal een huwelijksreis maken in het jacht Brittania en daarna zijn intrek nemen in een door Koningin Elisabeth geschonken huis bij Kensington Palace te Londen.

Geschiedenis van Canada

VAN DE CONFEDERATIE TOT DE EERSTE WERELDOORLOG

In de eerste vijftig jaren van Canada's bestaan als een Dominion met zelf-bestuur breidde het grondgebied zich steeds meer uit: Prince Edward Island sloot zich in 1873 aan als zevende provincie en de uitgestrekte gebieden tussen de grens van Manitoba en de Rocky Mountains ontwikkelden zich langzamerhand in de richting van provinciale autonomie, hetgeen zij tenslotte in 1905 verkregen als Saskatchewan en Alberta.

Hand in hand met de toename aan grondgebied ging de constitutionele ontwikkeling. Onder de British North America Act had Canada volledig binnenlands zelfbestuur — theoretisch kon het Britse parlement wetten aannemen, die bindend waren voor Canada, en Canadese wetten konden door Groot-Brittannië verworpen worden, maar in de praktijk werden deze machtsmiddelen nooit gebruikt —, maar zij was niet haar eigen baas in internationale zaken. Het rijk had slechts één buitenlandse politiek en die werd voorgeschreven vanuit Londen. Tot in de latere jaren van de negentiende eeuw werden zelfs handelsverdragen geheel en al gesloten door de Britse regering ten behoeve van Canada.

Het was de taak van Canadese staatslieden om met geduld deze invloed van de regering van het moederland te besnoeien. Reeds in 1871 had Canada's eerste minister-president. Sir John A. Macdonald, natuurlijk als lid van de Britse delegatie, deelgenomen aan belangrijke internationale onderhandelingen. Deze hadden het Verdrag van Washington tot resultaat, dat, ofschoon het geen bijzondere voordelen aan Canada bracht, van het grootste belang voor haar was, daar het het begin van werkelijk vriendschappelijke betrekkingen als buren met de Verenigde Staten aangaf. Toch was het pas 25 jaren later, dat zelfs een eenvoudig handelsverdrag, waarmee slechts de Verenigde Staten en Canada gemoeid waren (het z.g. Halibut Treaty van 1923, dat de visserij in de North Pacific regelde) geheel en al door Canadese vertegenwoordigers gesloten werd zonder raadpleging of hulp van Groot-Brittannië.

Dit wil niet zeggen, dat achtereenvolgende Britse regeringen geen acht sloegen op de Canadese belangen, wanneer het tot het sluiten van internationale handelsovereenkomsten kwam. Dat was nooit de bedoeling geweest en zou inderdaad niet praktisch geweest zijn, omdat Groot-Brittannië in de negentiende eeuw een land van vrije handel was en Canada een systeem van beschermende invoerrechten had. De High Commissioner van Canada te Londen — dit ambt werd ingesteld in 1879 — werd beschouwd als Canada's vertegenwoordiger bij commerciële onderhandelingen, welke naar alle waarschijnlijkheid van invloed op het hele rijk zouden zijn. Het werd langzamerhand algemeen geaccepteerd, dat Britse handelsverdragen slechts bindend voor Canada zouden zijn, indien zij zich bij deze wenste aan te sluiten.

Op diplomatiek terrein was de voortgang naar volledige onafhankelijkheid veel langzamer dan op het terrein van de handel. In 1897 was een systeem van rijksconferentie's ingesteld, waarbij de Britse regering de vertegenwoordigers van de Dominions instrueerde omtrent haar buitenlandse poiltiek, maar tot aan de Eerste Wereldoorlog dienden deze conferentie's meer om inlichtingen te verstrekken dan voor raadpleging. Bezwaren tegen het recht, dat uitsluitend de Britse regering voor het rijk kon spreken in diplomatieke zaken, rezen voor het eerst in ernst tijdens de Boerenoorlog. Canada verleende belangrijke steun — het was de eerste keer, dat Canadese troepen als zodanig in een overzeese oorlog vochten —, maar of een dergelijke hulp verleend zou worden of niet, werd in het Canadese parlement besproken, en de regering maakte het duidelijk, dat tenminste de omvang van haar hulp geheel en al een zaak was, die door Canada bepaald moest worden.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢. For "letters under number" $ 0.50 extra.

— — —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

ABRAM DE JONG
en
GERTRUDE DE JONG—GREYDANUS

hebben de eer U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, dat D.V. zal plaats vinden op Zaterdag 7 Mei 1960, 's middags om 2 uur in de Chr. Ref. Church te Williamsburg, Ont., door de Weleerw. Heer Ds. H. v. d. Plaat.

Toekomstig adres:
Winchester, R.R. 4, Ont.

Mr. and Mrs. L. Damm wish to announce the marriage of their daughter

ELSIE
to
Mr. JIM HEIDA

the Lord willing on Wednesday the eleventh day of May, 1960, at 7.30 p.m., in the Mount Hamilton Christian Reformed Church.

Rev. J. Ehlers officiating.

———

On the same day our beloved parents

Mr. and Mrs. L. DAMM

D.V. will celebrate their 25th wedding anniversary.

That the Lord may give them many more years is the wish of their thankful children.

Peter - Ilene.
Elsie - Jim.
Jack.
Frank.
Katie.
Cecil.
Donald.

JACOB VAN DER BEEK
en
FREDERIKA TUITMAN

hopen op Vrijdag 13 Mei a.s. hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat de Here hen nog vele jaren moge sparen is de wens van hun dankbare

Kinderen en kleinkinderen.

R.R. 6, Dunnville, Ont.

May 8th is the day whereon we with our parents

ALBERT BEZUYEN
HENDRIKA BEZUYEN—nee HOOIMEYER

hope to celebrate their silver wedding anniversary.

We sincerely hope that the Lord will continue to spare them for each other and for us in years to come.

Jenny & Chris (Robert)
Jack & Debbie
John & Ineke
Sonya
Henny
Albert

208 Lakeshore Rd.,
St. Catharines, Ont.

Reception: Pt. Dalhousie Lion's Club, May 13th at 7.30 p.m.

---

135 ACRES

Stenen huis, 5 slaapkamers, grote barn. Stamboekvee, Jersey. Machinerie. Open melkcontract. Vraagprijs $ 30.000. Down $ 15.000. 3 Mijl van Cayuga, Ont.

100 ACRE FARM. Groot huis, kippenbarn voor 12.000 broilers. Barn voor varkens. Machinerie. 6 Mijl van Jarvis aan Highway Number 3. Vraagprijs $ 29.000. Down $ 12.000.

220 ACRE DAIRY FARM. Jersey vee, goede machinerieën, nieuwe tractor. Bulkcooler. Open melkcontract. Dubbel huis voor 2 gezinnen. 7 mijl van Wellandport. Vraagprijs $ 50.000. Down $ 20.000.

$ 6000 down. DAIRY FARM met melk-contract, best huis met olie furnace. Goede barn, silo. Alle machinerieën. Vraagprijs $ 35.000.

86 ACRE. 14 Mijl van Hamilton.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Met dank aan God hopen onze geliefde ouders

ANNE S. YPMA
en
MINKE YPMA—GREIDANUS

op 16 Mei a.s. te gedenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk traden.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard zullen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.

Klaas & Patsy Linker (Terry)
George & Aafke Ypma (Jane)
Siebe
Jacob
Louis
Elizabeth
Catherine.

R.R. # 1.
Fort William, Ont.

D.V. 8 Mei hopen onze ouders

ROELF JONKER
en
EGBERTHA JONKER—OOSTERHOF

hun 25-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat de Here onze ouders nog vele jaren voor elkaar en voor ons moge sparen is de wens van

John en Martha.
Alberta en Ann.
Okko.
Sybrich.

---

7 Mei is de dag waarop wij met onze ouders

JACOBUS DIRK KLOET
en
PETERNELLA JEANETTE KLOET—SCHERFF

D.V. hun 25-jarige echtvereniging hopen te gedenken.

Dat de Here onze ouders nog vele jaren voor elkaar en voor ons moge sparen is de wens van

Martin & Marilyn
Ann & Frits & Harold
John & Trudy
Leni
Adrian
Hans
Dick
Peter
George

Simcoe, Ont.
R.R. # 4.

Met dank aan de Heere mochten wij, met onze Ouders en Grootouders,

SIMON FEDDEMA
en
SYKE FEDDEMA—BOERSMA

op Vrijdag de 29ste April de dag herdenken dat zij voor 30 jaar in het huwelijk verbonden waren.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen:

Shirley & Albert Van Belle (Jake & Sylvia)
Joe & Sally Feddema (Sylvia, Paul & Brian)
Piet & Tine Feddema (Sydney & Elizabeth)
Jack & Grace Feddema (Sonya & Ralph)
Riek & Tinie
Bill
John
Grace
Annie

Zo de Here wil en zij leven hopen onze geliefde Ouders en Grootouders

ADRIANUS VISSER
FROUKJE VISSER—KOOTSTRA

Zondag 15 Mei 1960 de dag te gedenken dat zij voor 40 jaar in het huwelijk zijn getreden.

Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hunne dankbare kinderen.

L. Hogeterp—Visser
P. Hogeterp
R.R. 4, Hagersville
R. Visser
H. Visser—Zandvliet
Ingersoll
M. v. de Kloet—Visser
E. v. d. Kloet
Oldeboorn
J. Bouma—Visser
J. Bouma
Leeuwarden
E. Anema—Visser
N. Anema
R.R. 1, Simcoe
G. Visser
Tj. Visser—de Vries
R.R. 4, Simcoe
F. Noordemeer—Visser
M. Noordermeer
237 Head Street, Simcoe
C. Visser
R.R. 4, Simcoe
en 24 kleinkinderen.

Simcoe, R.R. 4.

As de Heare it wol hoopje us ljeave alden

WYNZEN ELZINGA
en
SAAKJE HANIA

de 10de Maye hjar 60ste troudei to betinken.

Hjar bern:

M. Elzinga
P. Elzinga en
S. Elzinga—Laanstra.
J. Elzinga en
H. Elzinga—Westerbaan.
H. Laarakker en
S. Laarakker—Elzinga.
J. Schuring en
A. Schuring—Elzinga.
Alice Elzinga.
A. Elzinga en
J. Elzinga—Wierenga.
A. Elgersma en
M. Elgersma—Elzinga.
Pake en Beppe sissers.

Vega, Alberta.

---

2 Meisjes willen gaarne

CORRESPONDENTIE

met jongens. Engels of Hollands. Niet over 33 jaar. Canada of U.S. Brieven onder no. 1287, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Never a dull moment in Ma's House ! !

Voor gezelligheid en goede service, tijdelijk of permanent, write or phone:

MA SCHUURMAN

32 Glenlake Ave., Toronto 9, Ontario. RO 2-7846.

WORK WANTED

Experienced married man wants immediately work on a farm. Good wages en separate house. Not far from Chr. Ref. Church. Letters under no. 1288, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Waar kan mijn vrouw met twee kinderen een onderdak vinden als

HUISHOUDSTER o.i.d.?

Kan hier niet slagen en keer terug naar Holland om nieuw bestaan op te bouwen. Brieven aan W. A. Thysse, 1435 Edgar, Regina, Sask.

Wanted:

EXPERIENCED
DAIRY MAN

for large dairy herd. Good working and living conditions. 7 miles from Hamilton. Good wages, plus bonus. Near church and school. Phone Waterdow MU 9-4586, or contact Rev. A. Persenaire.

Urgently wanted: Qualified

WINDOW DECORATOR

Montreal firm has immediate opening for the above position. Applicants should write or phone Secretary of the Immigration Committee of the First Christian Reformed Church of Montreal, J. Hoenders, 73 Labrie St., Laval de Rapide, P.Q. Tel. MU 1-2894.

---

240 ACRE FARM

175 acres under cultivation. Seven room frame house. Large barn with good outbuildings, all electrically equipped. Fifty purebred Ayrshire cattle. Full line of machinery. Good wells. Price $30,000 with terms. Apply Waldroff Bros., Newington, Ont. Stormont County.

Te koop of te huur:

EEN SELF-SERVICE
GROCERY STORE
EN VENTERS ROUTE
in town of Western Ontario

Grote store, met een voorraad van plm. $ 7000.00. Inventaris (machines, coolers en 1 - 1954 panel truck) $ 3000.00. Omzet 1959 $ 70,000.00. Er is een pracht woning aan deze zaak.

Dit is een prachtige gelegenheid voor gezin met grote kinderen of eigen personeel.

Brieven onder No. 1286, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te koop:

GOEDE 100 ACRE
DAIRY FARM

Goed land, all drained, grote barn en brick huis, 10 vertrekken. Vraagprijs $ 9000.00. Laag downpayment, good terms. 9 Mijl van Chr. Ref. Church Listowel. Te bevragen bij W. Soepboer, 190 Elm Ave., Listowel.

---

237 ACRE DAIRY FARM in de omgeving van Boston. Sandy loam soil, geschikt voor alle doeleinden. Creek voor irrigatie. 6 bus melkcontract, bulk koeling. Holstein vee en beste fachinerie, o.a. baler en combine, 2 tractors (1 diesel). Door ouderdom van eigenaar wordt deze farm verkocht.

187 ACRE DAIRY FARM in de omgeving van Alberton (Hamilton-Brantford). Clay loam soil. Nieuwe schuur (loafing type) met milking parlour, 48 stuks Holstein vee en alle machinerie. Melkcheque ongeveer $ 900 per maand. Deze farm moet verkocht worden door ziekte van de eigenaar.

100 ACRE FARM met de nodige machinerie en 11 stuks vee. Deze farm is geschikt voor tuinbouw, heeft een creek en is gelegen aan harde weg. Vraagprijs $ 22,000 en downpayment is over te praten.

Contact BILL VAN ENGEN

JACK KWEKKEBOOM
REAL ESTATE
LI 9-4603 or FU 3-7392
2113 King St. E., Hamilton, Ont.

Kerknieuws

CHR. REFORMED CHURCH

Beroepen te Bowness-Montgomery, Alta. L. Tamminga te Smithers en Telkwa, B.C.
Te Regina, Sask. L. Van Staalduinen te Edson, Alta.
Te Truro, N.S. A. J. J. Vanden Pol te Drayton, Ont.

Bedankt voor Conrad, Mont. U.S.A., L. Van Staalduinen te Edson, Alta.
Voor Athens, Ont. H. W. Kroeze te Clarkson, Ont.
Voor Red Deer, Alta. L. Tamminga te Smithers en Telkwa, B.C.

Aangenomen naar Clinton, Ont. L. Slofstra te Hengelo, Ndl.

Aangenomen naar Fruitland, Ont. A. Rumph te Cobourg, Ont.

INGEBRUIKNEMING CHR. REF. CHURCH TE ORILLIA

Op de avond van 27 April 1960 was er te Orillia een dankbare gemeente bijeen gekomen in haar nieuwe kerkgebouw aan de Coldwater St. Na een zeven-jarig bestaan als zelfstandige gemeente kon nu eindelijk een eigen gebouw betrokken worden; dankzij veel opofferingen van de leden der gemeente, collecten, in verschillende zuster-kerken in Ontario gehouden, en de zegen des Heren op een en ander.

Wat nu bereikt is, mag er wezen: een keurig kerkje, ontworpen door arch. H. Mastenbroek uit Thistletown en gebouwd door Basil Hogendoorn te Orillia. Het basement hoopt men voor het begin van het komende winter-seizoen te hebben afgebouwd.

Vele genodigden vulden met de gemeente het kerkgebouw op de avond van de dedication. Onder deze genodigden bevonden zich enkele Canadese buren van de kerk, die ter gelegenheid van de opening een bloemstuk hadden aangeboden, enkele plaatselijke collega's van Rev. J. Kuntz, en een afgevaardigde van de Town-council. In Orillia dus gelukkig geen vlucht in het isolement. Orillia kan, wat dit betreft, ten voorbeeld worden gesteld aan menige Canadese gemeente, die in jaren ouder is dan deze zevenjarige.

Het werd een goede avond.

Een meditatie van de Pastor Loci over de passende tekst van I Cor. 3:11, "Want een ander fundament, dan dat er ligt, nl. Jezus Christus, kan niemand leggen." Een orienterende uiteenzetting van dezelfde over de geschiedenis en bedoeling van de Christian Reformed Church te Orillia; bedoeld voor de Canadese gasten. Een goede gedachte! Felicitaties namens Town-council, de plaatselijke Ministerial Association en de moederkerk, Barrie. Ook hier kwam de "moeder' 'niet met lege handen op visite bij haar "dochter": Barrie verraste Orillia met een sierlijke klok, te gebruiken in de kerk, bedoeld als eenvoudig middel bij het tellén van onze dagen, opdat de broeders en zusters van Orillia een wijs hart bekomen — zoals Rev. Geuzebroek toelichtend opmerkte.

Als omlijsting werd er gezongen, door een kerk-koor, en door de aanwezigen. Na afloop werden verversingen aangeboden in het basement, en werd met vele oude kennissen nog even een vluchtig gesprek gevoerd.

Ontario Alliance of Christian Schools

Op Zaterdag 23 April j.l. kwamen van alle kanten de afgevaardigden der christelijke schoolbesturen weer in hun halfjaarlijkse vergadering bijeen. Ditmaal was het kerkgebouw van de Second Christian Reformed Church of Toronto aan de Albion Road in Rexdale de plaats van samenkomst. Zoals gewoonlijk had Rev. H. A. Venema, de voorzitter van de Ontario Alliance, weer de leiding en werd het programma onder zijn vaardige hamer vlot afgewerkt.

Na de gebruikelijke rapporten van secretaris en penningmeester, werd speciale aandacht besteed aan het gevaar om uit nood mensen als onderwijzer of onderwijzeres te benoemen, die daarvoor geen speciale opleiding hebben genoten. Het feit, dat ditzelfde blijkbaar nogal eens plaats vindt in public country schools, was voor de vergadering geen verhindering, om in een resolutie uit te spreken, dat deze gedragslijn niet moet worden gevolgd.

Het Teacher's Recruitment Fund werd speciaal in herinnering gebracht. Momenteel ontvangen 13 studenten financiële hulp, en getracht zal worden meer jongelui aan te moedigen zich voor het onderwijs te bekwamen. Eveneens werd een beroep op de afgevaardigden gedaan om toch vooral te zorgen dat de gelden voor dit fonds blijven binnenkomen.

Teneinde meer eenheid in streven te krijgen in de ontwikkeling van het Christelijk middelbaar onderwijs (High Schools) ontving het bestuur de opdracht een studiecommissie te benoemen, teneinde in die richting een plan te ontwerpen,

De Alliance zal ook dit jaar weer een zomercursus voor studenten aan Public High Schools organiseren. Gezien het succes in voorgaande jaren, wordt ook dit jaar een goede deelname verwacht.

De vergadering werd na de lunchpauze toegesproken door Rev. A. De Jager van Brockville, Ont. Deze rede werd met grote aandacht gevolgd.

Rev. A. Persenaire, die twee termijnen als bestuurslid had gediend, kon niet worden herkozen. In zijn plaats werd Rev. Al. J. Vanden Pol van Drayton benoemd. De beide andere aftredende bestuursleden, Rev. A. De Jager en Mr. H. Nieman van London, Ont., werden bij acclamatie herkozen.

CORRESPONDENCE

2 young girls, Chr. Ref., like correspondence on a friendly basis with 2 young fellows between 20 and 25. Letters under no. 1285, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

On May the 7th, 1960 our beloved Parents and Grandparents

HERMAN P. SCHURINGA
and
GRACE VAN TIL—SCHURINGA

hope to celebrate D.V. their 35th wedding anniversary.

May the Lord continue to guide them in years to come.

Their grateful children,
Mr. and Mrs. G. Broos.
Rev. and Mrs. H. Wittenbosch.
Mr. and Mrs. A. Knibbe.
Mr. and Mrs. J. F. Schuringa.
Mr. and Mrs. F. J. Schuringa.

Onze lieve ouders en grootouders
OEDS DE VRIES
en
SJOUKJE DE VRIES—JANSMA
hopen D.V. 11 Mei hun 25-jarig huwelijk te gedenken.

Dat de Here onze ouders nog lang mag sparen voor elkaar en voor ons is de wens van
Marilyn en Martin O. Kloet.
Jessie en George Visser.
Clarence.
Jacob.
Bernard.
Tilly.
Eleanor Annetta.
En kleinkinderen:
Sandra Teresa Visser.
Adrian Roy Visser.
32 Sylvia Street.
Waterford, Ont.

SINGLE MAN

for General Garden Work. Good wages and board. In Holland Marsh. Call or write: Jack Van Luyk, R.R. 2, Newmarket. Phone: Bradford PRospect 5-3506.

The Abbotsford Christian School is in need of

TEACHERS

(one for the grades 3 & 4 and one for the grades 5 & 6). Please send applications to the Secretary, Mr. G. Ingwersen, R.R. 1, Matsqui, B.C.

The Knox Chr. School of Bowmanville will be in need of

TEACHERS

for the school term 1960-61. Please send applications to Mr. J. Bouma, Box 602, Bowmanville, Ont.

The Dundas Christian School will be in need of

1 PRINCIPAL and
1 TEACHER

to teach grades 1—8. School terms commencing Sept. 1 1960. Send applications to Mr. B. de Jong, P.O. Greensville, Ont.

The Christian School Society of Guelph and vicinity is in need of

A PRINCIPAL and
A TEACHER

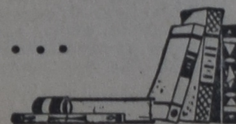
for the schoolyear commencing September 1960. Please send applications to Mr. S. J. Kapinga, 211 Victoria Road North, Guelp, Ont.

The Springdale Christian School Society Inc., is in need of

A TEACHER

for the lower grades, beginning Sept. 1960.
Please send your application, stating qualifications and experience to the Secretary, Gerald J. Rhebergen, R.R. # 4, Bradford, Ont.

Verdien een boek . . .

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze lijst van Premieboeken

Voor 1 abonnee:

L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
P. Terpstra,	De kleine Residentie
Marjorie Buckingham	Broad is the way (Meisjesboek)
A. M. Renes—Boldingh	Het Licht wint (Kerstverhalen)

Ook als premie beschikbaar een van de volgende "Pocket books" uit de z.g.n. Booketreeks van Uitgeverij J. H. Kok.

HERLEEFD VERLEDEN door Prof. Dr. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door Prof. Dr. J. H. Bavinck.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 1
Herdruk volgens de oorspronkelijke uitgave van Jacob en Pieter Keur. 254 bladzijden.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2. 177 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
DE CHRISTENREIS, door John Punyan.
JOHANNES CALVIJN, zijn leven en werk, door Dr. R. Schippers.
LUTHER'S WERKEN.

Voor 2 abonnees:

Arjen Miedema	Gesprekken met Gabriel
S. P. Akkerman	Grint

Voor 3 abonnees:

Landverhuizers, door P. J. Risseeuw.
Trilogie in één band. 1. Vrijheid en brood
2. De huilende wildernis
3. Ik worstel en ontkom

Geert Dammers, door Aart Romijn.
Trilogie in één band. 1. De achtergrond
2. Het wonder der jaren
3. Het leven is goed

Voor 4 abonnees:

Dr W. M. Kruseman	De wonderwereld der biologie
W. W. Reys	Nederland zoals het was - zoals het is
C. Rijnsdorp	Op zoek naar het geheim
P. W. J. Steinz	De wonderwereld der beeldende kunst

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:
Naam ....
Post-adres ....
....
....
OUD ADRES: